ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ Δ. ΣΟΥΡΜΕΛΗ.

Τῇ 16ῃ ἐνεστῶτος μηνὸς ὥρᾳ 1—2 μ. μ. ἄρχεται καὶ ἡ διδασκαλία τοῦ χοροῦ, εἰς ἣν γίνονται δεκτά, πλὴν τῶν μαθητριῶν τοῦ Παρθεναγωγείου, καὶ ἄλλων καλῶν οἰκογενειῶν κοράσια.

Δίδακτρα προκαταβάλλονται ἐφάπαξ φράγκα 30 δι' ὅλην τὴν τρίμηνον τοῦ μαθήματος διάρκειαν.

('Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Παρθεναγωγείου).

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

ΠΙΛΩΝ ΑΝΔΡΙΚΩΝ

Χ. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ Σα

'Αθῆναι ὁδὸς Αἰόλου παρὰ τὰ δικαστήρια (ἀπέναντι μεγάλης οἰκίας Μελᾶ)

'Εν τῷ καταστήματι τούτῳ κατασκευάζονται παντὸς εἴδους πῖλοι ἀνδρικοὶ ἐκ Καστορίου τοῦ τελευταίου συστήματος ὑπὸ τεχνητῶν εἰδικῶς σπουδασάντων τὸ εἶδος τοῦτο.

'Ακρίβεια περὶ τὴν ἐργασίαν

Στερεότης καὶ **Κομψότης.**

'Επὶ πᾶσι δὲ ΕΥΘΗΝΙΑ.

'Επισκευάζονται ἐπίσης παλαιοὶ πῖλοι, ἀνανεούμενοι καὶ γινόμενοι αὐτόχρημα καινουργεῖς.

'Ιδιαιτέρως τὸ κατάστημα κατασκευάζει πίλους ἐκ κασιμιρίου διαφόρων χρωμάτων προσιτοὺς εἰς ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ βαλάντια διὰ τὴν εὐθηνίαν των καὶ τὴν στερεότητά των.

'Εν τῷ αὐτῷ καταστήματι εὑρίσκονται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἀγοραστῶν διάφορα εἴδη πολυτελείας, ὑποκάμισα, φανέλλαι, γραβάται, μπαστούνια, ὀμβρέλαι κτλ. κτλ.

ΤΗι ΚΑΛΑΙΣΘΗΣΙΑι

ΕΠΙΠΛΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΕΠΙΠΛΟΤΕΧΝΕΙΟΝ

'Αρ. **10**—ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ—'Αρ. **10**

'Ο κ. Δ. Χάϋμανν λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ γνωστοποιήσῃ τῇ πολυαρίθμῳ πελατείᾳ του, ὅτι ἐπέστρεψεν ἀπὸ τῆς εἰς Εὐρώπην περιοδείας του, προμηθευθεὶς ἐκεῖθεν νεώτατα τοῦ εἴδους του ἀντικείμενα.

'Εντὸς μικροῦ τὰ καταστήματά του θὰ περιλαμβάνωσι πλουσιώτατα ἔπιπλα αἰθουσῶν, ἑστιατορίων καὶ κοιτώνων.

Οἱ πελάται θέλουσιν εὑρίσκει ἐν αὐτοῖς ὑφάσματα κάλλιστα παραπετασμάτων, νεώτατα ἔπιπλα καὶ ἀντικείμενα διάφορα τῶν τελευταίων νεωτερισμῶν ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων ἐν Παρισίοις οἴκων.

Γνωστοποιεῖ δὲ τῷ κοινῷ, ὅτι ὅπως γίνεται ἐν Παρισίοις ἀναλαμβάνει ἐργολαβικῶς μετακομίσεις καὶ τὴν πλήρη διασκευὴν τῶν νέων οἰκημάτων καὶ τὴν ἐν αὐτοῖς ἁρμοδίαν τῶν ἐπίπλων τοποθέτησιν ἐπὶ ἐγγυήσει ἀντὶ ἀμοιβῆς προσυμπεφωνημένης.

ΠΥΡΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ο ΗΛΙΟΣ — THE SUN FIRE OFFICE

'Ιδρυθεῖσα ἐν Λονδίνῳ κατὰ τὸ ἔτος **1710**

'Η ἑταιρία αὕτη ἀσφαλίζει σχεδὸν πᾶν εἶδος ἰδιοκτησίας εἰς τὰ τρεχούμενα ἀσφάλιστρα.

Τὸ ἀσφαλισθὲν ποσὸν κατὰ τὸ 1879 συμποσοῦται εἰς λίρας ἀγγλικὰς 262,492,461.

Πᾶσα ἀπαίτησις κατὰ τῆς ἑταιρίας ἱκανοποιεῖται ἐνταῦθα διὰ τοῦ πράκτορος πληρώματος ἀκριβῶς καὶ προθύμως.

'Η ἑταιρία ἀναγνωρίζει τὴν δικαιοδοσίαν τῶν τοπικῶν ἀρχῶν.

'Η ἑταιρία δέχεται πενταετεῖς ἀσφαλείας προκαταβαλλομένων ἀσφαλίστρων τεσσάρων ἐτῶν.

Κυρ-ακῷ καὶ Σία ἐν Πειραιεῖ.
Δ. 'Αγγελοπούλῳ ἐν Πάτραις.
Γαβριὴλ Μακρῇ ἐν Ζακύνθῳ.
Ι. Ε. ΜΑΣΣΩΝ Πράκτωρ ἐν 'Αθήναις

Σημ. Τὰ Συμβόλαια τῆς 'Εταιρίας ταύτης δέχεται ἡ 'Εθνικὴ Τράπεζα.

'Οδὸς Αἰόλου 'Αριθ. **71.**

Α. ΜΠΡΕΛΗΣ

ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΟΣ

CHIRURGIEN DENDISTE

'Οδὸς Νίκης ὄπισθεν τοῦ παρὰ τῇ ἀγγλικῇ ἐκκλησίᾳ ἀγαλματοποιείου.

Θεραπεύει τὰ νοσήματα τῶν οὔλων καὶ τῶν ὀδόντων καὶ πᾶν τὸ ἀφορῶν τὸν κλάδον του. Κατασκευάζει τεχνητοὺς ὀδόντας καθ' ἅπαντα τὰ συστήματα, ἐγγυώμενος περὶ τῆς ἀρίστης αὐτῶν ἐφαρμογῆς καὶ στερεότητος. Δέχεται καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 9 π. μ. μέχρι τῆς 4 μ. μ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ

ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου ἡ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου και καὶ Μουσαίου οἰκία τῶν κ. κ. Σ Μανιτάκ καὶ Ν. Δαμασκηνοῦ (πρώην Παρῆς Κυπριάδου) περιέχουσα 7 δωμάτια εὐρυχωρότατα, 1 μεγάλην αἴθουσαν, 2 μεγαλοπρεπεῖς εἰσόδους ἐπὶ τῶν ἄνω ὁδῶν, μαγηρεῖον μετὰ μηχανῆς μηχανικοὺς ἀποπάτους πλυσταρεῖα, λουτῆρας, ἀποθήκην καὶ ὑπόγειον (καβὲ) οἴνων, ἄφθονον ὕδωρ πηγαῖον καὶ φρεατιαῖον κτλ. κτλ. 'Η οἰκία αὕτη εἶναι λίαν κατάλληλος διὰ ξενοδοχεῖον καὶ ἐμπορικὸν κατάστημα, ὑπῆρξε δὲ ὡς τοιαύτη ὑπὸ τοὺς κ.κ. Βερριὲρ καὶ Λευκαδίτην.

'Η Διεύθυνσις εἰς τὸν κ. Ν. Δαμασκηνόν, δικηγόρον.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΕΝ ΚΑΛΑΜΑΙΣ

Η ΘΕΣΣΑΛΙΑ

— **παρὰ τῇ κάτω πλατείᾳ** —

Τὸ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ τοῦτο διευθυνόμενον ὑπὸ τῶν Κυρ. Γεωργ. 'Αντωνοπούλου καὶ Γραμματικα προμηθευθὲν ἐσχάτως ἐξ 'Αθηνῶν νέον μάγειρον, ὑπόσχεται εἰς τοὺς προσερχομένους μεγίστην καθαριότητα περὶ τὰ φαγητὰ ὑπηρεσίαν πρόθυμον καὶ τιμὰς λίαν συγκαταβατικάς. 'Επίσης ἐνοικιάζονται ἐν αὐτῷ δωμάτια μετ' ἐπίπλων.

ΝΕΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΚΟΜΨΟΤΕΧΝΗΜΑΤΩΝ

ΑΔΕΛΦΩΝ

ΔΕΡΒΕΜΑΓΑ ΚΑΙ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

115— 'Οδὸς Αἰόλου —115

οἰκίᾳ Μανιτάκη.

'Εν τῷ διακρινομένῳ τούτῳ καταστήματι, τῷ κοσμοῦντι τὴν ὁδὸν Αἰόλου, πωλοῦνται τὰ κάτωθι εἴδη εἰς μετρίας πραγματικῶς τιμάς, ἤτοι·

Πολυέλαιοι, λάμπαι ὡραιότατοι κρεμασταὶ καὶ τῆς τραπέζης μὲ μηχανισμοὺς τοῦ τελειοτέρου συστήματος.

Βάζα δι' ἄνθη κομψότατα.

Βάζα τοῦ γλυκοῦ διαφόρων σχημάτων.

Φιάλαι καὶ **ποτήρια** ἐκ καθαρωτάτου κρυστάλλου.

Φλυτζάνια παντὸς εἴδους καὶ μεγέθους ἐκ πορτσελάνης καὶ κοινά.

'Εταζιέραι.

Καθρέπται καθαρώτατοι.

Μαχαιροπείρουνα 'Αγγλικὰ ἀλπὰκ καὶ ἀρζαντό.

Τὰ σύνολα διὰ τὸ τέϊον.

Ψάθαι εὐρωπαϊκαί.

Δέρματα δι' ἀμάξας.

Διάφορα ἄλλα λεπτουργήματα καταλληλότατα πρὸς διακόσμησιν αἰθουσῶν καὶ δωματίων, δίσκοι κινέζικοι καὶ καπνοδοχεῖα.

Τὸ κατάστημα ὑπόσχεται τοῖς προσερχομένοις πᾶσαν εὐκολίαν καὶ συγκατάβασιν, νὰ ἱκανοποιῇ δὲ προθύμως πᾶσαν εὔλογον αἴτησιν τῶν κ. ἀγοραστῶν ἀναφορικῶς πρὸς τὸ ἐμπόριόν του.

ΟΙΝΟΣ ΡΗΤΙΝΙΤΗΣ

1 δρ. **ἡ μπότζα—ἡ ὀκᾶ λεπ. 50**

ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τῶν

ΑΔΕΛΦΩΝ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΩΝ

ἀπέναντι τῆς βρύσεως Λέκα.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ πλῆρες καὶ ἐν καλῇ καταστάσει π ω λ ε ῖ τ α ι εἰς μετρίαν τιμήν. 'Η διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖον ἡμῶν.

ΛΟΥΤΡΑ

ΤΟΥΡΚΙΚΑ καὶ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ

'Επισκευασθέντων ἤδη ἐντελῶς καὶ τῶν ἄνωθι τοῦ Μενδρεσὲ **Εὐρωπαϊκῶν Λουτρῶν**, ἐδόθησαν καὶ ταῦτα εἰς χρῆσιν τοῦ κοινοῦ.

Τιμαὶ προσδιορίσθησαν αἱ ἑξῆς:
ἀπὸ 1— 5 λουτρῶν Δρ. 1:25 ἕκαστον
ἀπὸ 5—15 » » 1:15 »
ἀπὸ 15—30 » » 1:— »

δίδονται δὲ καὶ θειοῦχα, ἁλατοῦχα, σιδηροῦχα κλπ. προστιθεμένης μόνον τῆς ἀξίας τοῦ φαρμάκου ἤτοι λεπτὰ 30 δι' ἕκαστον λουτρόν.

῞Απαντα τ' ἀνωτέρω προπληρωτέα.

ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΕΙΟΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Ν. ΑΙΓΙΝΗΤΟΥ

3 'Οδὸς Κολοκοτρώνη 3

'Εκομίσθησαν καὶ πωλοῦνται συγκαταβατικῶς πάντα τὰ φυσικὰ καὶ χημικὰ προϊόντα. Πρὸς τούτοις, **'Εγκόλπια** ἰατρικά. **Μητροσκόπια, Κολεοσκόπια, Στηθοσκόπια, Θερμόμετρα** ἰατρικά, **'Εγχυτήρια** τοῦ Πραβάζ, **Σικυοσχάσται, Καυτηριοφόρα, Βελόναι** χειρουργικαί, **Καθετῆρες** Νο 1—12, **Μητρεγχύται, Ψυχαστῆρες, Πεσσοί, Σωλῆνες** ἐλαστικοί, **Κλύσματα** διὰ πᾶσαν σχέσιν, **Θερμόμετρα** λουτρῶν, **Θηλαὶ** μαστῶν ἐλαστικαί, **Θήλαστρα, Γαλακτουλκοὶ** ὑέλινοι καὶ ἐλαστικοί, **'Ομφαλοδέσμοι, Κηλεπίδεσμοι** καὶ ἀνυζῶστροι, **Κύσται** διὰ πάγον, **Προσκεφάλαια** ἐλαστικά, **Περικνημίδες** καὶ ζῶναι ἐλαστικαί, **Οὐροδόχοι** ἐλαστικοί, **Ζυγοί, σταθμά, κοχλιάρια** καὶ σπάθαι ὀστεϊνα.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΚΑΤΟΠΤΡΩΝ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΑΤΗΧΑ

'Οδὸς 'Ερμοῦ

ΕΚΑΤΟΓΧΕΙΡ

Τὸ ἀνωτέρω γνωστὸν ἐργοστάσιον λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ εἰδοποιήσῃ τὸ φιλόκαλον κοινὸν τῆς τε 'Ελλάδος καὶ Τουρκίας ὅτι τελειοποιηθὲν καὶ πλουτισθὲν ἐσχάτως διὰ τῶν τελειοτέρων μηχανημάτων ὅπως τὰ ἐν Παρισίοις τελειότερα ἐργοστάσια, ἀναλαμβάνει παντὸς εἴδους ἐργασίαν εἰς τιμὰς κατὰ 20]ου ἔλαττον ἀπὸ πρότερον ἄτοι.

Αον Παντὸς εἴδους καὶ μεγέθους κάτοπτρα.

Βον ῎Επιπλα ἐπίχρυσα πολυτελῆ παντὸς εἴδους.

Γον Κορνίζας παραθύρων ἐπίσης.

Δον Κοσμήματα δι' ὀροφὰς καὶ τοίχους οἰκιῶν, διαφόρου ῥυθμοῦ.

Εον Κρύσταλλα εἰς οἷον δήποτε μέγεθος λευκὰ καὶ ἀργυρωμένα.

ΣΤον Πλαίσια εἰκόνων ἐλαιογραφιῶν καὶ ἄλλων διαφόρων σχημάτων.

Τιμολόγιον ἔκ τε τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀποστέλλεται εἰς τὸν ζητήσαντα.

ΧΡΗΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΑ ΒΙΕΝΝΑΙΑ

ΤΟΥ ΠΥΡΟΣ

'Αρίστης ποιότητος καὶ νέου τελειοτάτου συστήματος πωλοῦνται εἰς λίαν συγκαταβατικὰς τιμὰς παρὰ τῷ καταστήματι τοῦ κ. 'Αριστ. Δ. Παππᾶ.

'Οδὸς Καπνικαρέας.

ΤΙΛΙΟ (῎Ανθη Φιλύρας)

Χονδρικῶς εἰς τὸ Φαρμακεμπορεῖον

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

'Αρ. **90.** '**Οδὸς 'Ερμοῦ** 'Αρ. **90.**

ΤΙΛΙΟ ΧΟΝΔΡΙΚΩΣ

ΑΠΟΘΗΚΗ

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΓΡΑΦΩΝ.

('Εν ὁδῷ Αἰόλου ἀριθ. 39)

'Εν τῇ ἀποθήκῃ ταύτῃ εὑρίσκονται πρὸς πώλησιν αἱ 'Ιεραὶ Γραφαί, ὁλόκληροι καὶ κατὰ τεύχη χρυσοδεμέναι καὶ ἁπλοδεμέναι ἔν τε τῇ ἀρχαίᾳ ἑλληνικῇ καὶ τῇ καθομιλουμένῃ, ἰδίως τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια καὶ αἱ πράξεις τῶν 'Αποστόλων ἐν π ρ ω τ ο τ ύ π ῳ διὰ τὰ σχολεῖα, καὶ ἐν πάσαις σχεδὸν ταῖς εὐρωπαϊκαῖς γλώσσαις, καὶ αὐτῇ τῇ λατινικῇ ἡ Νέα Διαθήκη, ἐν δὲ τῇ ἑβραϊκῇ ἀμφότεραι ἥτε Παλαιὰ καὶ Νέα.

Τὰ ἱερὰ ταῦτα βιβλία ὡς καὶ ἄλλα ἠθικὰ ἐκεῖ εὑρισκόμενα συνιστῶμεν ὡς καταλληλότατα δῶρα εἰς τοὺς θέλοντας νὰ προσφέρωσι τοιαῦτα εἰς τοὺς φίλους των.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

ΔΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ.

'Αστὴρ 'Ανατολῆς περιοδικὸν ἑβδομαδιαῖον μὲ ὡραίας εἰκόνας καὶ ὕλην ποικίλην καὶ διδακτικὴν εἰς πάντα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας· εἶναι ἡ ἀρχαιοτάτη ἐκ τῶν ὑπαρχουσῶν ἐν 'Ελλάδι ἐφημερίδων (24 ἐτῶν) καὶ ἡ συνδρομή της εἶναι μόνον 6 δραχμὰς κατ' ἔτος.

'Εφημερὶς Παίδων μηνιαῖον περιοδικὸν (14 ἐτῶν) εἰδικῶς διὰ παιδία μὲ λαμπρὰς καὶ ποικίλας εἰκόνας καὶ εὐχάριστα διηγήματα, εἶναι τὸ κάλλιστον τοῦ εἴδους της καὶ ἡ συνδρομή της εἶναι μόνον μία δραχ. κατ' ἔτος.

῞Οστις ἤθελε κάμει π έ ν τ ε συνδρομητὰς εἰς ἓν τούτων, λαμβάνει ἓν φύλλον ἐπὶ ἓν ἔτος δωρεάν.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΟΜΟΙΟΠΑΘΗΤΙΚΗ

'Ο ἰατρὸς Ι. **Φωκαξένος** εἶναι ὁ μόνος ἀντιπρόσωπος τῆς ἑταιρίας «James Epps et Co Homœopathiechemists London» καθ' ὅλην τὴν 'Ελλάδα ἐν 'Αθήναις ὁδὸς ἁγίου Κωνσταντίνου ἀρ. 29.

Ν. ΚΑΡΑΠΑΤΕΑΣ

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ

'Ο φιλόκαλος γνωστὸς ἐμπορορράπτης **Ν. Καραπατέας** ἐφοδιάσας (τὸ ἀπέναντι τῆς πρώην 'Ωραίας 'Ελλάδος καὶ ἄνωθεν τοῦ φαρμακείου τοῦ κ. Γ. Λεώνη κείμενον κατάστημά του) μὲ διάφορα ὑφάσματα haute nouveauté τσόχας καὶ κασμίρια ἐν γένει ἀρίστης ποιότητος καὶ γούστου, ὑπόσχεται τοῖς προσερχομένοις ἐξαίρετον ἐφαρμογὴν καὶ εὐθηνίαν εἰς τὰς τιμάς.

῞Οθεν ἂς σπεύσωσιν οἱ ἐπιδιώκοντες τὴν κομψότητα στερεότητα καὶ εὐθηνίαν τῶν ἐνδυμάτων.

'Επὶ τῆς εἰσόδου κρέμεται παμμεγέθης ψαλὶς ὡς διακριτικὸν σημεῖον.

ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΕΙΟΝ

Π. ΨΙΜΙΚΑΚΗ.

96.—'Οδὸς Αἰόλου.—96.

Διὰ τοῦ τελευταίου ἐξ Εὐρώπης ἀτμοπλοίου, ἐκομίσθησαν εἰς τὸ ῥηθὲν κατάστημα, διάφορα εἴδη ὡρολογίων τοῦ κόλπου, τραπέζης καὶ τοίχου ὡς καὶ ἐγερτήρια, εἰς τιμὰς συγκαταβατικάς, ἤτοι:

Χρυσᾶ τοῦ κόλπου παντὸς εἴδους ἀπὸ δρ. 60 καὶ ἄνω. 'Αργυρᾶ ἐπίσης παντὸς εἴδους ἀπὸ δραχ. 25 καὶ ἄνω. Τῆς τραπέζης παντὸς εἴδους ἀπὸ δρ. 60 καὶ ἄνω. Τοῦ τοίχου παντὸς εἴδους ἀπὸ δραχ. 15 καὶ ἄνω. Τοῦ τοίχου κούκους ἀπὸ δραχ. 25 καὶ ἄνω. 'Εγερτήρια παντὸς εἴδους ἀπὸ δραχ. 12 καὶ ἄνω.

ΑΜΟΙΒΗ ΕΘΝΙΚΗ 16,600 ΦΡ.

Βραβεῖον χρυσοῦν κτλ.

QUINA LAROCHE

ΕΛΙΞΙΡΙΟΝ ΟΙΝΟΥΧΟΝ.

('Εκχύλισμα τῶν 3 εἰδῶν τῆς Κίνας).

Διαφορικόν, Τονικόν, 'Αντιπυρετικὸν συνιστώμενον διὰ τὴν θεραπείαν τῶν ΠΑΘΗΣΕΩΝ τοῦ ΣΤΟΜΑΧΟΥ, τῆς ΑΝΑΙΜΙΑΣ, τῆς ΕΛΛΕΙΨΕΩΣ ΔΥΝΑΜΕΩΝ τῶν ΣΥΝΕΠΕΙΩΝ τοῦ ΤΟΚΕΤΟΥ, τοῦ ΜΑΡΑΣΜΟΥ, τῶν ΧΡΟΝΙΩΝ ΠΥΡΕΤΩΝ, κτλ.

'Εν Παρισίοις, 22, ὁδὸς Drouot καὶ ἐν τοῖς φαρμακείοις. 'Εν 'Αθήναις ἐν τῷ κεντρικῷ καὶ τοῖς λοιποῖς φαρμακείοις.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ 26—'Οδὸς Σοφοκλέους—26

ΝΕΑΙ ΙΔΕΑΙ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ 26—'Οδὸς Σοφοκλέους—26

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 5

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Εν 'Αθήναις ἐτησία	Δραχ. ν.	12
Εν ταῖς 'Επαρχίαις	» »	16
Εν τῇ Τουρκίᾳ	Λ. Τουρ.	1
Εν τῷ λοιπῷ ἐξωτερικῷ	Φράγκα	25

ΕΤΟΣ Δ'.—ΑΡΙΘΜΟΣ 1085

ΑΘΗΝΗΣΙ, — 14 Νοεμβρίου 1881 — ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ

Δι' ἕκαστον στίχον .... Λ. 50

Διαρκεῖς ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Αἱ πληρωμαὶ γίνονται ἐν 'Αθήναις.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΤΥΝΙΣ, 25 Νοεμβρίου.—'Ο στρατηγὸς Σωσσιὲρ εἰσῆλθεν εἰς τὴν Γάφσαν· ἡ ὑποταγὴ τῶν ἀνταρτῶν ἐξακολουθεῖ.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, αὐθημερόν.—'Η ἀσθένεια τοῦ αὐτοκράτορος ἔλαβε μικρὰν ἐπίτασιν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, αὐθημερόν.—Τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν ἐζήτησε νέας πιστώσεις διὰ τὰ ἔξοδα τῆς ἐν Τύνιδι ἐκστρατείας ὁ κ. Σαιζὺ ἐπιμένει εἰς τὴν παραίτησίν του ἐκ τῆς θέσεως τοῦ πρέσβεως οὐχὶ ἕνεκεν τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τοῦ ὑπουργείου ἀλλὰ ἕνεκεν τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς τοῦ κ. Γαμβέττα, ὅστις θεωρεῖ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν τελευταίων ἐκλογῶν ὡς ἀρχὴν δραστηριωτέρας ἐνεργείας κατὰ τοῦ κλήρου

HAVAS

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 25 Νοεμβρίου.—'Η ὑγεία τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου ὁσημέραι βελτιοῦται.

Λέγεται ὅτι ὁ στρατηγὸς Λαμβὲρ θέλει κατ' αὐτὰς διαδεχθῇ τὸν Ρουστὰν ὡς τοποτηρητὴς ἐν Τύνιδι.

'Ο διοικητὴς τῆς Ποδγορίτσας ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας συνεπείᾳ τῆς κατ' αὐτοῦ ἐπικρατούσης δυσαρεσκείας.

REUTER

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΞ ΙΤΑΛΙΑΣ

'Ο ἐν 'Ιταλίᾳ ἰδιαίτερος ἀνταποκριτής μας ἐπιστέλλει ἡμῖν ἐξ 'Ακουΐλας ἀπὸ 6]18 Νοεμβρίου.

Χθές, ἀρχόμεναι τῶν ἰδίων ἐργασιῶν, συνῆλθον αἱ 'Ιταλικαὶ Βουλαὶ ἐν Ρώμῃ. Αὐθημερὸν ἀφίκετο καὶ ὁ βασιλεὺς Οὐμβέρτος μετὰ τῆς οἰκογενείας του.

'Εν τῇ Γερουσίᾳ ἐπεδόθησαν διοικητικά τινα νομοσχέδια ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν.

'Εν τῇ Βουλῇ τῶν 'Αντιπροσώπων, ὧν οἱ παρόντες ὀλίγον ὑπερέβαλλον τοὺς ἑκατόν, μετὰ τοὺς συνήθεις τύπους καὶ τὴν παρουσίασιν νομοσχεδίων τινῶν, ἀνηγγέλθησαν αἱ ἐπερωτήσεις βουλευτῶν τινων ἐπί τε τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως, ἀναβληθεῖσαι ὅμως ἐπ' ἀόριστον.

Τὸ πεδίον ἠνέῳκται· οἱ ἀκροβολισμοὶ ἀγγέλλουσιν εὐθὺς τὴν μάχην· ἀλλ' ὁποία ἔσται ἡ μάχη αὕτη; τίνες οἱ μέλλοντες νὰ συμπλακῶσιν;

'Ερωτήσατε τὸ 'Ιταλικὸν κοινόν· ὡς εἷς μόνος ἄνθρωπος θὰ ὑψώσῃ τοὺς ὤμους ἐκφράζον τὴν ἄγνοιαν, τὴν ἀπορίαν του· ἡ ὄψις του ὅμως ἀντὶ ἀπορίας θὰ ἐκφράζῃ τὴν ἠλιθιότητα· πάντες ὅσοι ἀναγινώσκουσι τὰς πολιτικὰς ἐφημερίδας ἀπό τινων ἡμερῶν θ' ἀπεβλακώθησαν. 'Ερωτήσατε τὸν τύπον· αὐτὸν ὄχι· τῇ ἀληθείᾳ ὑπάρχει φόβος ἀποβλακώσεως. 'Ερωτήσατε τοὺς βουλευτάς· διατελοῦσιν εἰς ἐντελῆ ἄγνοιαν. 'Ερωτήσατε τοὺς κομματάρχας· ἴσως προσποιηθῶσι σοβαρὰν μυστικότητα· ἀλλὰ πιθανὸν νὰ τὸ ἀγνοῶσι καὶ αὐτοί. 'Ερωτήσατε τὴν κυβέρνησιν, τὸν προσωποποιοῦντα αὐτὴν κ. Δεπρέτην· θὰ γελάσῃ ἐν τῇ λευκῇ του γενειάδι.

῎Αρα γνωρίζει αὐτὸς τὴν ἀληθῆ θέσιν τῶν ἐν τῇ 'Ιταλικῇ Βουλῇ κομμάτων; ῎Οχι· αὐτὸς μᾶλλον ἄλλου βλέπει καὶ ἐννοεῖ τὴν ἀταξίαν, ἐν ᾗ ταῦτα διατελοῦσιν.

Μέχρι τοῦδε ἀνῆκον καὶ ἐγὼ εἰς τοὺς πιστεύοντας, ὅτι ἐν 'Ιταλίᾳ ὑπάρχουσι πολιτικὰ κόμματα σπουδαῖα, βασιζόμενα ἐπὶ ἀ ρ χ ῶ ν καὶ διὰ τῆς ἐνεργητικῆς ὑπεναντιότητος αὐτῶν συμβάλλοντα εἰς τὴν ἀγαθὴν λειτουργίαν τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος· τοιαῦτα δὲ κόμματα ἐθεωροῦντο τὸ τῶν φιλελευθέρων, τῶν καὶ τανῦν κυβερνώντων, καὶ τὸ τῶν μετριοφρόνων· ὁ κοινοβουλευτικὸς βίος τοῦ 'Ιταλικοῦ ἔθνους ἐξειλίσσετο κυρίως ἐν τῇ πρὸς ἀλλήλας διαμάχῃ τῶν δύο τούτων πολιτικῶν μερίδων, διότι ἡ δημοκρατικὴ μερίς, εἰς τὴν ὕπαρξιν τῆς ὁποίας διατηρῶ ἀκλόνητον τὴν πίστιν, ἐν τῇ Βουλῇ ἀποτελεῖ ἔτι ἀνίσχυρον καθ' ἑαυτὴν μειονοψηφίαν, ἥτις ὅμως ἐν ταῖς σοβαραῖς κρίσεσιν ἐτάχθη ἀείποτε παρὰ τοῖς φιλελευθέροις.

Σήμερον τὰ δύο ἐκεῖνα ἐναλλὰξ τὴν κυβέρνησιν ἀντιποιούμενα κόμματα, κατέστησαν ἀόρατα, ἠφανίσθησαν ἐν ἀπεριγράπτῳ κυκεῶνι, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἀρχαὶ καὶ ἰδέαι, καὶ συστήματα συγχεόμενα καὶ συφυρόμενα παραμορφοῦνται καὶ μονονοὺ ἀγνώριστα καθίστανται, ἀκέραια δὲ ἐν αὐτῷ τὰ ὀνόματα μόνον ἀπομένουσιν ἐν παραδόξοις καὶ ἀπροσδοκήτοις συνδυασμοῖς ἡνωμένα ὑπὸ τῆς . . .

Ὑπὸ τίνος; 'Ο κ. Minghetti, ὁ ἕτερος τῶν ἀρχηγῶν τῶν μετριοφρόνων, ὁ ἀείποτε πολεμήσας καὶ τὰς ἰδέας καὶ τὰς πράξεις τῶν φιλελευθέρων, ἐν τῷ πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς του λόγῳ καὶ ταῖς ἐξηγήσεσιν, ἃς ἔδωκε πρὸ τῶν ἑταίρων τοῦ ἐν Βονωνίᾳ «Συνταγματικοῦ Συλλόγου», οὗ προεδρεύει.ἀσπάζεται τὰς ἰδέας αὐτὰς καὶ ἐπιδοκιμάζει τὰς πράξεις τῶν ἀντιπάλων του. 'Α π ο σ τ α σ ί α! κραυγάζουσιν οἱ μᾶλλον ἐπίμονοι τῶν μετριοφρόνων, ἐνῷ οἱ οὐχὶ ὀλίγοι φίλοι τοῦ κ. Minghetti κατανεύουσιν εἰς τοὺς λόγους τοῦ κομματάρχου των.

Λέγεται πιθανὸς ὁ συνδυασμὸς Depretis-Minghetti.

. . . καὶ εἶπεν ὁ κ. Minghetti, ὅτι αἱ παροῦσαι περιστάσεις ἐπιβάλλουσιν εἰς πάντα πολιτικὸν ἄνδρα τὴν ἐπὶ τὸ φιλελευθερώτερον διοίκησιν, καὶ τὴν διὰ τῶν δημοκρατικωτέρων μεταρρυθμίσεων λύσιν τοῦ κοινωνικοῦ ζητήματος κλπ. 'Ιδοὺ διατί ἔγεινε φιλελεύθερος ὑπερακοντίσας καὶ τὸν κ. Δεπρέτην, ὅστις κατ' αὐτὰς ἐπειράθη νὰ ὑπερβάλῃ τοὺς μετριόφρονας παρεμποδίζων δημοσίας συναθροίσεις τῶν δημοκρατικῶν, διαλύων τοὺς συνελθόντας εἰς τὸ μνημόσυνον τῶν πεσόντων ἐν Mentana κλπ. κλπ.

'Ο κ. Sella, ὁ δεύτερος ἀρχηγὸς τῶν μετριοφρόνων, οὐχὶ διὰ λόγου, ἀλλὰ δι' ἑνὸς ἄρθρου τῆς «Γνώμης» ὑπείκει καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ὑπὸ τῶν περιστάσεων ἐπιβαλλομένην ἐξέλιξιν τῶν πολιτικῶν ἰδεῶν, ὁμοίαν τῆς τοῦ κ. Minghetti διαγράφει τροχιὰν καὶ αἴφνης συναντᾶται μετὰ τοῦ κ. Nicotera, κομματάρχου τῶν δ ι ι σ τ α μ έ ν ω ν ἐκ τοῦ φιλελευθέρου κόμματος, ἐνῷ ἄλλος κομματάρχης ὁ κ. Κρίσπης διὰ τοῦ ἐν Πανόρμῳ λόγου του, ἐν ᾧ θέλει τὴν δ η μ ο κ ρ α τ ι κ ο π ο ί η σ ι ν τῆς βασιλείας, φέρεται πρὸς τὸν κ. Δεπρέτην, τείνοντα αὐτῷ τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦ συσταθησομένου ὑπουργείου τοῦ Θησαυροῦ.

῞Ολοι λοιπὸν φιλελεύθεροι; Ναί· εἶναι ἀληθές, ὅτι καὶ ὅλοι οὗτοι οἱ κομματάρχαι κραυγάζουσιν συγχρόνως «῎Εχομεν ἀνάγκην Κυβερνήσεως ἰσχυρᾶς» καὶ ἕκαστος διατείνεται, ὅτι αὐτὸς μόνος δύναται νὰ σχηματίσῃ τοιαύτην Κυβέρνησιν· ὥστε τὸ ζήτημα πάντοτε ἀπομένει τὸ αὐτό· ἡ κατάληψις τῆς ἐξουσίας· ἀλλ' εἶναι ἐπίσης ἀληθές, καὶ τοῦτο εἶναι τὸ κύριον ἠθικὸν ἐξαγόμενον τῆς θέσεως ταύτης τῶν κομμάτων ἐν 'Ιταλίᾳ, ὅτι ἄνθρωποι σπουδαῖοι, πολιτικοὶ δεδοκιμασμένοι, οἷοι ὁ Minghetti καὶ ὁ Sella, ἐννοοῦντες τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς καὶ εἰς αὐτὸ ὑπείκοντες, δὲν διστάζουσι νὰ ἀπαρνηθῶσιν ὁλόκληρον τὸ πολιτικὸν αὐτῶν παρελθὸν καὶ διακηρύξωσιν, ὅτι πρὸς τὸ ἀγαθὸν τῆς πατρίδος ἀπαιτοῦνται νόμοι φιλελεύθεροι, ὑπὲρ τῆς κοινωνίας μεταρρυθμίσεις δημοκρατικαί. ῎Ιδωμεν ποίας ἐκπλήξεις θὰ ὑποστῶσιν οἱ 'Ιταλοὶ ἐν τῇ ἀνελίξει τῶν συζητήσεων τῆς Βουλῆς.

Α. Γ. Η.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΚ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

'Ο ἐν Κωνστ]πόλει ἰδιαίτερος ἀνταποκριτής μας ἐπιστέλλει ἡμῖν ἀπὸ 6]18 Νοεμβρίου [καθυστερῆσαν].

Μόλις τὸ 'Ελληνικὸν ζήτημα ἔληξε καὶ ἰδοῦ περιφανεῖς ἀνταποκριταὶ μεγαλοσχήμων Εὐρωπαϊκῶν ὀργάνων ἀναγγέλλουσιν ὡς ἀπὸ τρίποδος at urbi et orbi ὅτι ἡ μικρὰ 'Ελλὰς συμπεριλαμβάνεται εἰς τὴν χορείαν τῶν μεγάλων Κρατῶν, καταδεχομένων τῶν Γερμανικῶν Κρατῶν, ἵνα προσλάβωσιν αὐτὴν εἰς τὴν πορείαν τῶν βασιλείων ἅτινα συνάπτουσι συμμαχίας καὶ ἐπιμαχίας. 'Αλλ' ἀφίσωμεν αὐτοὺς νὰ εἰκοτολογῶσιν ἐν ἀνέσει καὶ ἀναλάβωμεν ὅσον ἔνεστιν ἡμῖν, ἁπλοῖς χρονογράφοις,τὴν ἀναγγελίαν τῶν σπουδαιοτέρων γεγονότων ἅτινα ἐνησχόλησαν τοὺς κύκλους τῆς πόλεώς μας. 'Η 1]14 Νοεμβρίου παρῆλθε χωρὶς κανὲν ἴχνος ἐξωτερικὸν τῆς χαρᾶς τῶν Θεσσαλῶν νὰ δηλώσῃ τὴν λαμπρότητα τῆς ἡμέρας. Τὰ δρακόντεια μέτρα

60=ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ "ΝΕΩΝ ΙΔΕΩΝ"=60

VICTOR HUGO

ΟΙ ΑΘΛΙΟΙ

Μετάφρασις ἐπιδιωρθωμένη

Ι. ΙΣΙΔΩΡΙΔΟΥ ΣΚΥΛΙΣΣΗ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ — **ΦΑΝΤΙΝΑ**

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ — **ΔΙΚΗ ΓΙΑΣΤΟΥΡΑ**

— Μὲ ἄλογα τοῦ ταχυδρομείου; Μὲ ἄλογα τοῦ ταχυδρομείου θ' ἀργήσῃς, αὐθέντη· θ' ἀργήσῃς πολὺ ταχύτερα ἀπ' αὔριο τὸ πρωὶ δὲν θὰ εἰμπορέσῃς νὰ φθάσῃς εἰς τὸ ῎Αρρατο, ἐπειδὴ ὁ δρόμος αὐτὸς δὲν εἶνε ἀπὸ τοὺς κυριωτέρους, ὥστε νὰ γίνεται τακτικὰ ἡ ὑπηρεσία. 'Εδῶ, κατ' αὐτὴ τὴν ἐποχή, δὲν εὑρίσκουνται πάντοτε εἰς τοὺς σταθμοὺς ἄλογα· τὰ παίρνουν εἰς τὰ χωράφια νὰ ὀργώνουν. Θὰ περιμένῃς τρεῖς καὶ τέσσαραις ὥραις εἰς κάθε σταθμό, ὡς νὰ φέρουν ἄλογα. Καὶ ἔπειτα, εἶνε πολὺς ἀνήφορος καὶ τ' ἄλογα πᾶν ἀργά.

— Τότε λοιπόν, 'πάγω ἔφιππος. 'Απόζευξε τὸ ἄλογό μου. 'Αγοράζω ἀπ' ἐδῶ κανὲν ἐφίππιον, καὶ 'πάγω ἔφιππος. 'Αγκαλά, αὐτό μου τὸ ἄλογο δὲν εἶνε δι' ἐφίππιον. ῎Ακουσε, σὲ παρακαλῶ, δὲν εὑρίσκω ἐδῶ κανὲν ἄλογο μὲ τὸ ἐνοίκιον;

— Διὰ νὰ πᾷς μὲ αὐτὸ εἰς τὸ ῎Αρρασο ὅλο ἴσα, χωρὶς καθόλου ν' ἀναπαυθῇ τὸ ζῶο; Τέτοιο ζῶο δὲν θὰ τὸ εὕρῃς πουθενά, οὔτε χίλια φράγκα καὶ ἂν ἐπλήρωνες νὰ τὸ ἀγοράσῃς.

— Αἴ, πῶς λοιπὸν νὰ κάμω; Λὲς ὅτι πρὶν ἀπ' αὔριο τὸ πρωὶ δὲν προφθάνεις νὰ μοῦ διορθώσῃς τὸν τροχό. 'Εγὼ νὰ περιμείνω ἕως αὔριο δὲν εἰμπορῶ. Τί ὥρα περνᾷ ἀπ' ἐδῶ ὁ ταχυδρόμος ὅστις 'πάγει εἰς τὸ ῎Αρρασο.

— Τὴν νύκτα.

— Δὲν εἰμποροῦσαν νὰ δεθοῦν μὲ σχοινιὰ αἱ ἀκτῖνες τοῦ τροχοῦ, αἱ δύο ὅπου ἔσπασαν;

— Αἱ ἀκτῖνες, εἶπε πῶς εἰμποροῦσαν· ὁ παραξονίτης ὅμως πρέπει νὰ γίνῃ καινούργιος Καὶ ὕστερα, καὶ τὸ σῶτρο, ὁ γῦρος ἤγουν τοῦ τροχοῦ, εἶνε εἰς κακὴ κατάστασι.

— Εὑρίσκεται ἐδῶ κανένας ἄλλος, ὅστις νὰ ἐνοικιάζῃ ὀχήματα;

— ῎Οχι.

— Εἶνε κανένας ἄλλος τροχοποιός;

'Αμφότεροι, ὅ,τε μαστρο Βουργαλᾶς καὶ ὁ ὑπηρέτης τοῦ σταύλου, ἀπεκρίθησαν ἀνανεύσαντες.

'Ησθάνθη χαρὰν ἀνεκλάλητον. Εἶδε προφανῶς τὸν δάκτυλον τῆς θείας Προνοίας. Αὐτὴ ἐξάπαντος συνέτριψε τοῦ ὀχήματος τὸν τροχόν, ὅπως καθ' ὁδὸν τὸν ἐμποδίσῃ. καὶ αὐτή, παρὰ πᾶσαν προσπάθειάν του, συνήθροισε πάντα τὰ προσκόμματα. Δὲν ἔπταιε λοιπὸν αὐτὸς πλέον, ἐὰν δὲν προεχώρει· δὲν εἶχε νὰ τὸν τύψῃ ἡ συνείδησις· ὁ Θεὸς αὐτὸς παρενέβαλεν ἐν τῇ τρίβῳ του ἀνυπέρβατον φραγμόν.

'Ανέπνευσε. Πρῶτον ἤδη ἐξεπλακώθη ὁλοσδιόλου τὸ στῆθός του, ἀφότου ὁ 'Ιαβέρης τὸν εἶχεν ἐπισκεφθῆ. Τὸν ἐφάνη ὅτι ἡ σιδηρᾶ χεὶρ ἥτις τοῦ ἔσφιγγε τὴν καρδίαν ἀπὸ εἴκοσι ὡρῶν, τὴν ἀπέλυσε, τέλος· ὅτι ὁ Θεὸς ἐκηρύχθη τέλος ὑπὲρ αὐτοῦ. ῞Οθεν ἐσκέφθη ὅτι ἄλλο πλέον δὲν εἶχε νὰ πράξῃ, ἢ νὰ ἐπιστρέψῃ ἡσύχως εἰς τὰ βήματά του.

'Εὰν ἡ μετὰ τοῦ τρογοποιοῦ συνομιλία του ἐγίνετο εἰς ἓν τῶν δωματίων τοῦ ξενοδοχείου, οὐδεὶς ἄλλος θὰ ἦτο παρὼν νὰ τὸν ἀκούῃ· τὰ πράγματα θὰ ἔμενον ἕως ἐδῶ, καὶ ἴσως δὲν θὰ εἴχομεν νὰ διηγηθῶμεν ὅσα θὰ ἀναγνωσθῶσι περαιτέρω· ἀλλὰ πᾶσα συνομιλία γινομένη ἐν μέσῃ ὁδῷ συναθροίζει περὶ αὐτὴν διαβάτας· τυγχάνουσι δὲ πάντοτε ἄνθρωποι οὐδὲν ἄλλο ζητοῦντες ἢ νὰ γίνωσι θεαταί. 'Ενῷ ἠρώτα τὸν τροχοποιόν, εἶχον σταθῆ ἐκεῖ ν' ἀκούσωσι διαβάται τινές, ἓν δὲ παιδίον εἰς ὃ οὐδεὶς εἶχε προσέξει, ἰδὼν περὶ τίνος ὁ λόγος, ἀπεσπάσθη ἐκ τοῦ συλλόγου ἐκείνου καὶ ἀνεχώρησε τρέχον. Καθ' ἣν λοιπὸν στιγμὴν ὁ ὁδοιπόρος, λαβὼν τὴν ἀπόφασιν ἣν προείπομεν, ἐκινεῖτο νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Μ. ἐπὶ Μ... ἐπανέρχεται τὸ παιδίον ἐκεῖνο, συνοδευόμενον καὶ ὑπὸ μιᾶς γραίας.

— Αὐθέντη, τὸν λέγει ἡ γυνὴ αὕτη, τὸ παιδὶ ἦλθε καὶ μοῦ εἶπε πῶς θέλετε ἓν ἁμάξι· Θέλετε;

'Η ἁπλῆ αὕτη ἐρώτησις μιᾶς γραίας ὁδηγουμένης παρ' ἑνὸς παιδίου, τοῦ ἔφερεν ἱδρῶτα εἰς τοὺς νεφρούς. Τὸν ἐφάνη ὡς ὅτι ἐπανεῖδεν ὄπισθέν του ἐν τῇ σκιᾷ τὴν χεῖρα ἥτις τὸν εἶχε παραιτήσει, ἑτοίμην νὰ τὸν συλλάβῃ ἐκ νέου. — Ναί, κυρά, ἀπεκρίθη· ζητῶ ἓν ἁμάξι μὲ τὸ ἐνοῖκι.

Καὶ ἔσπευσε νὰ προσθέσῃ —'Αλλ' εἰς αὐτὸν τὸν τόπον δὲν εὑρίσκεται.

— ῎Εχω ἐγὼ ἕνα, εἶπεν ἡ γυνή.

— Ποῦ τὸ ἔχεις; ἠρώτησεν ὁ τροχοποιός.

— Εἰς τὸ σπῆτί μου, ἡ γυνὴ ἀπεκρίθη.

— 'Εῤῥίγησεν ὅλος. Η χεὶρ τῆς ὀλεθρίας εἱμαρμένης ἐκ νέου τὸν συνέλαβεν.Εἶχε τῳόντι ἡ γραῖα ἓν ἁμάξιον καλαθόπλεκτον. 'Ο τροχοποιὸς καὶ ὁ ὑπηρέτης τοῦ ξενοδοχείου, δυσαρεστηθέντες ὅτι ἔφευγεν ὁ ὁδοιπόρος ἀπὸ τῶν χειρῶν των, ἤρχησαν τότε νὰ λέγωσιν, ὅτι τὸ ὄχημα ἐκεῖνο ἦτον ἄθλιον, ὅτι δὲν εἶχεν ἐλαστικὰ ὑποκάτω, καὶ ὡς ἐκ τούτου συνετρίβοντο τὰ κόκκαλα τοῦ ἐν αὐτῷ καθημένου, ὅτι ἂν ἔβρεχε, θὰ ἔῤῥεον μέσα τὰ νερά, ὅτι οἱ τροχοὶ ἦσαν ἐσκωριασμένοι καὶ καταφαγωμένοι ὑπὸ τῆς ὑγρασίας, ὅτι καὶ αὐτὸ δὲν θὰ προεχώρει πλέον ἢ ὅσον τὸ τοῦ ὁδοιπόρου, ὅτι τὸ αὐθεντικὸ θὰ ἔκαμνε πολὺ κακὰ νὰ ἐμπιστευθῇ εἰς μία καλαθοῦνα, ὡσὰν ἐκείνην, κτλ. κτλ.

Πάντα ταῦτα ἦσαν ἀληθῆ· ἀλλ' ἡ καλαθοῦνα ἐκυλίετο ὁπωσδήποτε ἐπὶ τῶν δύο της τροχῶν, καὶ ἠδύνατο νὰ μεταβῇ εἰς τὸ ῎Αρρασον. 'Επλήρωσε λοιπὸν ὁ ὁδοιπόρος ὅσα τὸν ἐζητήθησαν, ἀφῆκε τὸ ἴδιόν του ὄχημα εἰς τὸν τροχοποιόν, ἵνα τὸ ἐπιδιορθώσῃ καὶ ἔχῃ ἕτοιμον εἰς τὴν ἐπιστροφήν του, ἔβαλε νὰ ζεύξωσι τὸν λευκόν του ἵππον εἰς τὸ καλαθάμαξον, ἀνέβη εἰς αὐτό, καὶ ἐπανέλαβε τὸν δρόμον ὃν ἠκολούθει ἀπὸ πρωίας.

Καθ' ἣν στιγμὴν ἐκινήθη τὸ καλαθάμαξον, ὡμολόγησεν ὅτι πρὸ μικροῦ εἶχεν αἰσθανθῆ ἀγαλλίασιν τινα, σκεπτόμενος ὅτι δὲν θὰ ἐπορεύετο εἰς τὸ ῎Αρρασον· ἀλλ' ἐξετάσας ταύτην τὴν ἀγαλλίασιν, δυσηρεστήθη καὶ τὴν ἐθεώρησεν ὡς μωρίαν. Διατί νὰ χαρῇ ὅτι ἔμελλε νὰ ἐπιστρέψῃ; Δὲν ἦτον ἐλεύθερος νὰ προχωρήσῃ ἢ νὰ μὴ προχωρήσῃ; Ποῖος τὸν ἐβίαζε;

'Εξερχόμενος τοῦ χωρίου, ἤκουσε φωνήν τινα καλοῦσαν αὐ-

ἅτινα ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ ρωσσο-τουρκικοῦ πολέμου ὅπως περιστείλῃ τὴν ἐκδήλωσιν τῆς χαρᾶς ἢ λύπης τῶν ἐν τῷ Κράτει της παρεπιδημούντων Ἑλλήνων συνετέλεσεν ὅπως ἡ κατάληψις τοῦ Βόλου παρέλθῃ ἀπαρατήρητος καὶ σχεδὸν λησμονημένη, ἐκτὸς εἰς τὸ πνεῦμα ἀκραιφνῶν τινων Ἑλλήνων οἵτινες ἅμα τῇ ἐπιβολῇ τοῦ ἡλίου ἀνεμνήσθησαν ὅτι τὴν ἡμέραν ἐκείνην μία λωρὶς τῆς Ἑλληνικῆς γῆς ἀπηλευθεροῦτο καὶ οἵτινες δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην φωτοχυσιῶν, σημαιοστολίσεων καὶ πανηγύρεων ὅπως ἀναπολήσωσι τὰς ἑορτὰς τῆς φίλης Πατρίδος. Ἐν τούτοις κατὰ τὴν ἕνωσιν τῆς Ἑπτανήσου ὁ ἐδῶ Ἑλληνικὸς κόσμος ἑώρτασε μεγαλοπρεπέστατα τὴν ἀρχὴν τῆς πραγματοποιήσεως τῶν Ἑλληνικῶν ὀνείρων: Ἦτο παῖς ἔτι, ὁ γράφων τὰς γραμμὰς ταύτας, ὅτε μυριάδες Ἑλλήνων ἐζητοκραύγαζον πρὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενείου καὶ ὅμως εἰσέτι ἐνθυμεῖται τὸν ἄκρατον ἐνθουσιασμὸν τῆς τότε ἐποχῆς, τὴν ἀμιγῆ καὶ ἄδολον χαρὰν τῶν τότε Ἑλλήνων, καὶ κλείων τοὺς ὀφθαλμοὺς νομίζει ὅτι βλέπει ἀκόμη γέροντας λευκότριχας, δακρύοντας καὶ ἀσπαζομένους νήπια, παῖδας ὑπερηφάνως φέροντας ἐθνόσημα τῆς φίλης πατρίδος καὶ τὴν σημαίαν την κυανόχρουν στολίζουσαν μὲ τὰ γλυκά της χρώματα τὸ ἀστόλιστον Πέραν καὶ τὸν λαμπρὸν Βόσπορον. Καὶ ὅμως τότε ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἐπέτρεψεν ὅλα, καὶ διαχύσεις καὶ ζητωκραυγὰς καὶ συμπόσια καὶ χορούς; ὅλα διότι ἡ δωρουμένη τῇ Ἑλλάδι χώρα ἐγένετο πρὸς ζημίαν ἑτέρας Κυβερνήσεως· τὴν ἐποχὴν ἐκείνην οἱ σημερινοὶ τραπεζῖται, ἄλλο φοροῦντες ἔνδυμα σκέψεως ἀπηξίουν νὰ κολακεύσωσι τοὺς προγάστορας μεγιστᾶνας τῆς Τουρκικῆς Αὐτοκρατορίας, ἐνῷ τώρα ἀκριβῶς καθ' ἣν στιγμὴν παρεδίδετο ὁ Βόλος οἱ κορυφαῖοι ἐξ αὐτῶν λιβανωτὸν ἔκαιον πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ Ἄνακτος τῶν Ὀσμανιδῶν καὶ δὴ ἄνθη καὶ δενδρύλια ἐκ τῶν σπανιωτέρων πρὸς τὸν Σουλτάνον ἀπέστελλον εἰς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν Ἄνακτα ἐπὶ τῇ περὶ τῆς ὑγείας των μερίμνῃ αὐτοῦ. **O tempora, o mores!**

Ἡ διαφορὰ τοῦ Κριτῆρι καὶ Ζάρκου λύεται ὅσονούπω. Μολονότι οἱ πάντες ἐδῶ ἀνεμένομεν, ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο θὰ ἐλύετο ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, ἐν τούτοις ἡ ἐπιμονὴ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἰταλίας κόμητος Κόρτη καὶ αἱ συμβουλαὶ τοῦ τῆς Αὐστροουγγαρίας κλίνουσι τὴν πλάστιγγα ὑπὲρ τῶν Τούρκων. Ἡ περὶ τοῦ ζητήματος τοῦ ταχυδρομείου Λαρίσσης ἀναφυεῖσα διένεξις δὲν συνεβιβάσθη οὔτε θὰ συμβιβασθῇ. Φαίνεται ὅτι μεθ' ὅλα τὰ παθήματά των οἱ ἰθύντορες τῆς τουρκικῆς πολιτικῆς ἐξακολουθοῦσι νὰ ἐπιμένωσιν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀρχικῶν προγραμμάτων των, — τὴν διαιώνισιν τουτέστι τῶν ζητημάτων.

Οἱ Ρῶσσοι οἰκονομολόγοι, οἵτινες ἀφίχθησαν ἐδῶ ὅπως ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς Υ. Πύλης διακανονίσωσι τὴν ἀπότισιν τῆς πολεμικῆς ἀποζημιώσεως διεκήρυξαν μὲν ὅτι δὲν ἐννοοῦσι νὰ φέρωσι πρόσκομμα εἰς τὰς μετὰ τῶν κατόχων τῶν Ὀθωμανικῶν χρεωγράφων διαπραγματεύσεις ἀλλὰ συνάμα ἐπεθύμησαν νὰ λάβωσι γνῶσιν ἐὰν μεταξὺ τῶν προσόδων αἵτινες διετέθησαν διὰ τὴν ἀπότισιν τοῦ τόκου τοῦ γεν. Ὀθωμανικοῦ χρέους ὑπάρχουσι καὶ ἄλλοι πρόσοδοι αἵτινες ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των δὲν θὰ δύνανται νὰ διατεθῶσιν διὰ τὸ κονδύλιον τοῦτο, προσθέτοντες ὅτι ἐν ᾗ περιπτώσει τοῦτο συνέβαινε καὶ ἡ Τουρκία ἑπομένως ἀντέβαινε ρητῶς εἰς τὰς διατάξεις τῆς Βερολινείου συνθήκης, ἡ Ρωσσία θὰ διεμαρτύρετο. Καὶ ἄκων φέρω εἰς τὸν νοῦν μου ὅταν ἀναγινώσκω εἰς τὰς ἐφημερίδας τὰ ἐπιχειρήματα τῶν Ρώσσων οἰκονομολόγων—διπλωματῶν τὸ γαλλικὸν λόγιον: »**Rira bien qui rira le dernier.**»

Αὐτόθι, 11)23 Νοεμβρίου 1881.

Ἐνίοτε ἡ τύχη τῶν λαῶν καὶ ἡ περὶ εἰρήνης ἢ πολέμου τελεσίδικος ἀπόφασις τῆς εἱμαρμένης κρέμαται ἀπὸ λεπτοτάτου νήματος. Μόλις σᾶς ἔγραψα προχθὲς τὴν ἐπιστολήν μου καὶ ἔμαθον, ὅτι ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἀπέστειλε διακοίνωσιν εἰς τὴν ἑλληνικὴν πρεσβείαν ἀναφορικῶς τοῦ ζητήματος τῶν ταχυδρομείων. Κατὰ τὴν διακοίνωσιν ταύτην ἔπρεπεν ἢ νὰ κλεισθῇ τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑλληνικὸν ταχυδρομικὸν γραφεῖον, ἢ ἂν ἤθελεν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις νὰ διατηρῇ τὸ γραφεῖον τοῦτο ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους, νὰ ἀνοίξῃ ἀμέσως τὸ ἐν Λαρίσσῃ ὀθωμανικὸν ταχυδρομεῖον. Ἐν ᾗ περιπτώσει δὲ ἡ Ἑλληνικὴ πρεσβεία, προσέθετεν ἡ διακοίνωσις, δὲν ἔσπευδε νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὸ περιεχόμενον τῆς διακοινώσεώς της, ἡ ἐγχώριος ἀρχὴ θὰ ἔκλειε διὰ τῆς βίας τὸ ἐνταῦθα ἑλληνικὸν ταχυδρομικὸν γραφεῖον. Ὁ κ. Κουντουριώτης, ἅμα ἔλαβε τὴν διακοίνωσιν ταύτην, τὰ ἔχασε, κατὰ τὸ λεγόμενον, ἀλλ' ἡ ἀταραξία τοῦ πνεύματος ἐκείνου, ὅπερ τὸν σκέπει καὶ τὸν καθοδηγεῖ, τὸν ἔσωσε καὶ ταύτην τὴν φοράν. Λαβὼν τὰς ὁδηγίας του παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀπήντησεν εὐσταθῶς ὁπωσδήποτε εἰς τὴν διακοίνωσιν τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως, λέγων, ὅτι διὰ νὰ κλεισθῇ τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑλληνικὸν ταχυδρομεῖον ἔπρεπε νὰ κλεισθῶσι συνάμα καὶ ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ ἑλληνικὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα τῶν ξένων κρατῶν, ὅτι νόμος ρητὸς ἀπαγορεύει εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ἐγκατάστασιν ξένων ἀρχῶν ἀνεξαρτήτων, καὶ ὅτι, ἂν ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις προέβαινεν εἰς τὸ κλείσιμον τοῦ ἑλληνικοῦ ταχυδρομείου, ἡ Κυβέρνησίς του θὰ ἐθεώρει τοῦτο ὡς παραβίασιν τῶν διεπουσῶν συνθηκῶν, ἐπαφίνουσα εἰς αὐτὴν τὰς συνεπείας τῆς τοιαύτης πράξεως. Τὸ ὕφος τῆς ἑλληνικῆς ἀνταπαντήσεως ἐνέβαλεν εἰς σκέψεις τὴν Τουρκικὴν Κυβέρνησιν καὶ μετὰ πολλὰ διαβούλια κατὰ μὲν τὰς πληροφορίας τῶν περὶ τὸ Πρακτορεῖον **Havas** ἡ Πύλη ἀπεφάσισε βίᾳ νὰ καταργήσῃ τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Ἰωαννίνοις ἑλληνικὸν ταχυδρομεῖον κατ' ἄλλας δ' εἰδήσεις κυκλοφορούσας ταύτην τὴν στιγμὴν εἰς πολιτικούς τινας κύκλους τῆς πόλεώς μας αἱ τῆς Πύλης διαθέσεις μετετράπησαν ἐπὶ τὸ εἰρηνικώτερον ἀναγγείλασα τῷ κ. Κουντουριώτῃ, ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο ἀπ' εὐθείας θὰ τὸ διαπραγματευθῶσι μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Οἱ ἐνταῦθα ἀναγνῶσται τῶν «Νέων Ἰδεῶν» μετ' εὐχαριστήσεως ἀνέγνωσαν τὴν τελευταίαν ἐκ Περουγίας ἀνταπόκρισιν τοῦ ἐν Ἰταλίᾳ ἀνταποκριτοῦ σας. Ἡ ἀλληλογραφία αὕτη πραγματευομένη θέμα πάντη πρωτότυπον μετὰ τόσης βαθυνοίας ὅσης καὶ γλαφυρότητος ἐπεσπάσατο τὰς ἐπιδοκιμασίας ὅλων τῶν ἐνταῦθα Ἑλλήνων. Ἀπὸ καρδίας συγχαίρομεν ἡμεῖς τὸν ἐν Ἰταλίᾳ συνάδελφόν μας ὅστις δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν μᾶς τέρπει καὶ μᾶς διδάσκει διὰ τῆς ἐπαγωγοῦ γραφίδος του.

Αἱ παραστάσεις ἐξακολουθοῦσι τακτικώτατα ἐδῶ ὑπὸ τοῦ θιάσου «Μενάνδρου.» Δυστυχῶς ὅμως ἡ ἐκλογὴ τῶν ἀναβιβαζομένων ἔργων εἶναι ἥκιστα ἐπιτυχής. Ἐκτὸς τῶν δύο δραμάτων ἅπερ σᾶς ἀνέφερον ἔν τινι προηγουμένῃ μου μόνον Οἱ Ἀδιάφοροι, ἡ Δέσποινα τῆς Λυὼν καὶ ἡ Φρόνιμος σύζυγος μᾶς ἔτερψαν καὶ μᾶς ἐγοήτευσαν. Τὸ λάθος τοῦτο ἀποδοτέον ἐν μέρει καὶ εἰς τοὺς κυρίους μεταφραστὰς οἵτινες ἀνεξελέγκτως ἐκλέγουσι καὶ μεταφράζουσιν ὅλα τὰ ἀποφώλια τῆς Γαλλικῆς δραματικῆς φιλολογίας.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Διὰ βασιλικοῦ διατάγματος χορηγεῖται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ἔκτακτος πίστωσις 40 χιλ. δραχμῶν ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ πρὸς συντήρησιν Ἑλληνικῶν, Ὀθωμανικῶν καὶ Ἰσραηλιτικῶν δημοτικῶν σχολείων. Ἡ πίστωσις ὑποβληθήσεται εἰς τὴν κύρωσιν τῆς Βουλῆς.

— Ἕτερον βασιλικὸν διάταγμα χορηγεῖ 25,000 δραχ. πρὸς συνδρομὴν θεάτρου· καὶ ἡ πίστωσις αὕτη τεθήσεται εἰς ἔγκρισιν τοῦ νομοθετικοῦ σώματος.

— Χορηγεῖται ὁμοίως ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ἔκτακτος πίστωσις ἐκ δραχ. 25,054 διὰ τὰς δαπάνας τῶν συσταθεισῶν δικαστικῶν ἀρχῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Βόλου.

— Αἱ περιβόητοι μοῖραι τοῦ στόλου ἡμῶν καταργοῦνται, ὅλα δὲ τὰ ἀπαρτίζοντα αὐτὰς πολεμικὰ πλοῖα τίθενται ἐν ἐφεδρείᾳ πλὴν τοῦ ἀτμοδρόμονος «Ἑλλὰς» καὶ τοῦ εὐδρόμου ὁ «Ναύαρχος Μιαούλης» τῶν ὁποίων τὰ πληρώματα θὰ συμπληρωθῶσιν ἐκ τῶν ἐφέδρων πλοίων. Ἐκτὸς τούτου ἐν τῷ ἀτμοδρόμονι «Ἑλλὰς» θὰ συστηθῇ ναυτικὴ σχολή, διαιρουμένη εἰς τρεῖς τάξεις.

— Ἀνεχώρησε, μετὰ μικρὰν ἐνταῦθα διαμονὴν εἰς Κωνσταντινούπολιν ὁ διακεκριμένος πατριώτης κ. Ὀδυσσεὺς Ἰάλεμος. Ἀποχαιρετῶντες αὐτὸν μετὰ τῆς αὐτῆς εἰλικρινείας μεθ' ἧς σύμπας ὁ ἀθηναϊκὸς τύπος ἐδεξιώθη ἀρχαῖον καὶ δοκιμότατον ἐργάτην του, εἴμεθα πλήρεις πεποιθήσεως ἐπὶ τὴν σταθερότητα, ἧς αὐτὸς μὲν παρέσχε τὸν βίον αὐτοῦ ὑπόδειγμα, ὁ δὲ ἑλληνισμὸς ἐν ταῖς βαρείαις δοκιμαζομέναις τύχαις του ὑπέρ ποτε ἄλλοτε ἔχει ἀνάγκην.

— Ἤρξαντο αἱ προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι διὰ τὴν ἀναβίβασιν τῶν ἀγαλμάτων τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀθηνᾶς ἐν ταῖς πρὸ τῆς Ἀκαδημίας δύο στήλαις. Ἤδη ἐστήθη περὶ τὴν μίαν τῶν στηλῶν μέγα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἰκρίωμα.

— Τῷ ἀξιοτίμῳ καὶ γνωστῷ παρ' ἡμῖν φωτογράφῳ κ. Πέτρῳ Μωραΐτῃ ἀπενεμήθη ὁ ἀργυροῦς σταυρὸς τοῦ Σωτῆρος ἕνεκα τῆς βιομηχανικῆς αὐτοῦ προόδου ὡς φέρει τὸ σχετικὸν διάταγμα. Δὲν εἴμεθα βεβαίως ἡμεῖς οἱ θαυμασταὶ τῶν παρασήμων, ἐπικροτοῦμεν ὅμως εἰς τὴν λελογισμένην ἀπονομήν των.

— Δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ ἀπορήσωμεν ἐπὶ τῷ τελευταίῳ μέτρῳ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἐθελοντάς. Ἀπελύθησαν, καθὰ μανθάνομεν, οἱ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ προσελθόντες, καίτοι δόντες ὅρκον τριετοῦς ὑπηρεσίας. Οὐδὲν ἔχομεν ἀληθῶς νὰ ἀντιτάξωμεν εἰς τοῦτο. Ἀλλὰ διατί δὲν ἐφηρμόσθη τὸ μέτρον τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν διὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ὁρκισθέντων ἐθελοντῶν φοιτητῶν; Ποῖος λόγος ἐπεκράτησεν ἐπὶ τὰ διπλᾶ ταῦτα μέτρα ἀγνοοῦμεν, ἀλλὰ ἔκπληξιν ἐμποιεῖ ἡ παντοιοτρόπως πρὸς τοὺς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ μαρτυρουμένη εὔνοια. Πάει νὰ πῇ κανείς, ὅτι πρέπει

νὰ γείνωμεν ὅλοι ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἢ Μωαμεθανοὶ διὰ νὰ ἀπολαύωμεν τῆς κυβερνητικῆς προστασίας.

— Ὁ διευθυντὴς καὶ συντάκτης τῆς ἐν Πειραιεῖ ἐκδιδομένης «Σφαίρας» κ. Ἰωάννης Καλοστύπης ἀποδύεται εἰς τὸν βουλευτικὸν ἀγῶνα ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Κυνουρίας. Ζητοῦμεν νέους ἄνδρας ἐν τῇ πολιτείᾳ, καὶ ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Ι. Καλοστύπη εὑρίσκομεν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῆς πληρώσεως τῆς ὑψηλῆς τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Λαοῦ ἀποστολῆς.

— Βαρέα ὑπεβλήθησαν ἡμῖν παράπονα διὰ τὸν τρόπον, δι' οὗ ἐξεβλήθη τῆς πολυτεχνικῆς σχολῆς εἷς ἐκ τῶν μειοδοτῶν τῆς ὑπὸ τῆς διευθύνσεως αὐτῆς προκηρυχθείσης μειοδοσίας πρὸς κατασκευήν, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, θυρῶν. Ἐνῷ ὁ μειοδότης οὗτος κ. Λεουσόπουλος ἐζήτει νὰ μάθῃ διατί ἐπροτιμήθη ἡ προσφορὰ τοῦ πυριτιδοποιείου πρὸς δραχμὰς 61 τῆς κατὰ δύο δραχμὰς κατωτέρας ἰδικῆς του, ἀντὶ ἄλλης ἀπαντήσεως ἐξεβλήθη ἀποτόμως τοῦ καταστήματος. Ἐὰν οἱ μειοδοτικοὶ διαγωνισμοὶ εἶναι προωρισμένοι νὰ γίνωνται πρὸς τὸ θεαθῆναι, δὲν πιστεύομεν, ὅτι εἰς τὸ πρόγραμμα αὐτῶν πρέπει ἀφεύκτως νὰ συμπεριλαμβάνηται καὶ ἡ ἀπότομος ἀποβολὴ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὴν ἁπλότητα νὰ πιστεύωσιν εἰς τὴν εἰλικρίνειάν των.

— Πληροφορούμεθα ὅτι πολλοὶ φοιτηταὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἰδίως τῆς Ἰατρικῆς σχολῆς, ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐμποδίσωσι τὴν ἀκατάσχετον ὁρμὴν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ πρὸς τοὺς εὐνοουμένους του ἢ τοὺς γαμβρούς των ἢ τὰ νευρόσπαστα αὐτοῦ καὶ ἐκδικήσωσι τὰ τόσον ἀσυστόλως καταπατούμενα δικαιώματα τῶν ἐργαζομένων ὑφηγητῶν ἀπεφάσισαν νὰ ἐκδιώξωσι τοὺς διὰ τῶν παραθύρων τοῦ Πανεπιστημίου καὶ διὰ Κουμουνδουρικῶν Ἰραδέδων τολμῶντας νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὸ ἱερὸν τέμενος ἀσεβεῖς καθηγητάς. Ἡμεῖς δὲν τὸ κρύπτομεν διόλου. Φρονοῦμεν ἀδιστάκτως ὅτι ἡ τιμὴ τοῦ Πανεπιστημίου εἶναι ἐμπεπιστευμένη καὶ εἰς τοὺς κ. φοιτητὰς καὶ ἂν πρὸς ταύτην ἀπαιτοῦνται ἀγῶνες, δὲν πιστεύομεν ὅτι ὑπάρχει τις μεταξὺ αὐτῶν δυνάμενος νὰ ὀπισθοδρομήσῃ ἀπέναντί των. Εἰς τὴν πεποίθησιν ταύτην ἀποδίδομεν μεταξὺ ἄλλων ὅτι καὶ καθηγητής τις τῆς Ἰατρικῆς, οὐχὶ διὰ τοῦ παραθύρου, ἀλλὰ διὰ τῆς στέγης εἰσελθών, καί τοι πρὸ ἑξαμηνίας διωρισμένος καὶ τακτικότατα μισθοδοτούμενος δὲν ἐποιήσατο ἔναρξιν τῶν παραδόσεών του, ἂν καὶ εἴμεθα περὶ τὰ μέσα τοῦ Νοεμβρίου.

— Καθ' ἃ ἀσφαλῶς πληροφορούμεθα ὁ κ. Ι. Καμπούρογλος ἀποσύρεται ὁριστικῶς ἀπὸ τῆς συντάξεως τῆς «Ἐφημερίδος», προσεχῶς δὲ θέλει συνεχίσει τὸ δημοσιογραφικὸν αὐτοῦ ἔργον διὰ νέας ἰδίας αὐτοῦ Ἐφημερίδος πρωϊνῆς καὶ μικρᾶς. Τῆς ἐπιτόκου συναδέλφου δὲν ἐμάθομεν τὸ ὄνομα.

— Αὐστηρότατος κανονισμὸς ἐψηφίσθη ὑπὸ τοῦ Αἰγυπτιακοῦ ὑγειονομικοῦ συμβουλίου ἀφορῶν τὰ τῆς ἐπιστροφῆς τῶν προσκυνητῶν. Κατ' αὐτὸν ἕκαστον πλοῖον προερχόμενον ἐξ Ἐδζὰζ θὰ ὑποβάλληται εἰς τρεῖς κατ' ἐπανάληψιν καθάρσεις, εἰς 15 ἡμερῶν ἐν Οὐίσχ, εἰς 10 ἡμερῶν ἐν Τὲρ, καὶ τελευταῖον θὰ διέρχεται τὴν διώρυγα τοῦ Σουέζ, διατελοῦν ὑπὸ κάθαρσιν. Οἱ διὰ τὴν Αἴγυπτον προσκυνηταὶ θὰ ὑποβάλλωνται εἰς τρίτην τριήμερον κάθαρσιν εἰς τὰς Πηγὰς τοῦ Μωϋσέως.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ἐλευταία ὥρα.

Βερολῖνον, 26 Νοεμβρίου. — Διαψεύδεται ἡ εἴδησις, ὅτι ὁ πρίγκηψ Βίσμαρκ ἔχει σκοπὸν νὰ διαλύσῃ τὴν γερμανικὴν βουλήν, ἐὰν τὰ νομοσχέδια τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸν αὐτοκρατορικὸν λόγον δὲν ψηφισθῶσιν. Ὁ πρίγκηψ ὅμως θέλει περιορισθῇ μόνον εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς καὶ θέλει παραλάβει ὑποκαγγελάριον, ὅπως διευθύνῃ τὰ ἐσωτερικά. **HAVAS**

Κύριε Συντάκτα

Ἂν καὶ ἀνάξια ὅλως ἀπαντήσεως τυγχάνουσι τὰ ὑφ' ἑνὸς φίλου τοῦ Ροντήρη γραφέντα ἐν τῷ «Τηλεγράφῳ» ὡς ἀνυπόστατα καὶ ψευδῆ καὶ ἄλλοι ἴσως ἐν ἐκτάσει ἤθελον ἀπαντήσει εἰς τοῦτο οὐχ ἧττον χάριν τῶν ξένων τῆς Ἐπαρχίας Ναυπακτίας θέλω ἐν ὀλίγοις ἀπαντήσει εἰς τὸν κ. φίλον τοῦ Ροντήρη. Λέγω δὲ, ὅτι ἔχει δίκαιον ὁ κ. φίλος τοῦ Ροντήρη νὰ λέγῃ, ὅτι εἰς τὰ Κράββαρα εἶναι κινέζικα τὰ ἐν γένει πολιτικὰ καὶ ὅτι οἱ Κραββαρῖται λογαριάζουσι δύο καὶ δύο κάμνουσι τέσσαρα, διότι διὰ τῆς χαρακτηριζούσης τὸν Ροντήρης φενάκης καὶ τῶν ψευδῶν ὑποσχέσεών του, ὅτι θὰ κατασκευάσῃ ἁμαξωτοὺς ὁδούς, ὅτι θὰ μεταβάλλῃ τὸν ροῦν τῶν ποταμῶν κτλ., κατώρθωσε νὰ ἦναι βουλευτής. Ἀλλ' ἠπατήθη! καθόσον ἤδη ἡ φενάκη τοῦ κ. Ροντήρη ἔλαβε τὴν τύχην τῆς λεοντῆς τοῦ ὄνου, ἥτις δι' ἑνὸς φυσήματος τοῦ ἀνέμου κατέπεσε καὶ ἅπαντες ξύλοις καὶ ροπάλοις ἔτυπτον αὐτόν. Ἀντὶ νὰ λέγῃ ὁ κ. φίλος τοῦ Ροντήρη, ὅτι εὐηργέτησε πενῆντα σπήτια ἐν Ναυπακτίᾳ, ἅτινα προκαλῶ νὰ ὀνομάσῃ, ὤφειλε νὰ εἴπῃ τὴν ἀλήθειαν, ὅτι ὁ Ἀθ. Χ. Ροντήρης ἔλαβε 18 μεγάλα ρουσφέτια, ἅτινα λόγῳ ἁβροφροσύνης δὲν ὀνομάζω, διὰ τὴν οἰκογένειαν Αθ. Χ. Ροντήρη. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς φίλους τοῦ Ροντήρη, οὓς ἀπαριθμεῖ. καὶ τὴν γενικὴν ἀποστροφὴν τῆς ἐπαρχίας κατὰ Ροντήρη, ἂς κατέλθῃ εἰς Ναύπακτον ὁ κ. φίλος τοῦ Ροντήρη νὰ ἴδῃ ἰδίοις ὄμμασι τοῦτο.

Εἷς Ναυπάκτιος.

Κύριε Συντάκτα τῶν «Νέων Ἰδεῶν».

Ἐκρίνατε καλὸν ν' ἀναγράψητε ἐν τῇ ὑμετέρᾳ ἐφημερίδι ὅσα περὶ Σπερχειοῦ ἐδημοσίευσεν ἡ ἐν Λαμίᾳ ἐκδιδομένη ἐφημερὶς «Φωνὴ τοῦ Λαοῦ» πρὸς ἐπανόρθωσιν πολλῶν ἡμαρτημένως ἐκτεθέντων ἐλπίζομεν ὅτι δὲν θ' ἀρνηθῆτε νὰ καταχωρίσητε εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς ἀξιοτίμου ἐφημερίδος σας τὰ ἑξῆς·

Τὸν παρελθόντα χειμῶνα ὁ Σπερχειὸς διαρρήξας τὴν ὄχθην αὐτοῦ ἀφῆκε τὴν κανονικήν του κοίτην καὶ ἐτράπη ἐπὶ τὴν πεδιάδα Ἰμίρμπεη, ἐφ' ἧς πλὴν ἄλλων πολλῶν ἔχει καὶ ὁ κ. Ἀξελὸς κτήματα. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἔσπευσε τότε νὰ ἐπαναφέρῃ τὸν ποταμὸν εἰς τὴν κανονικὴν αὐτοῦ κοίτην, ὅπως καταστήσῃ τὸν Σπερχειόν, πλωτὸν ὄντα, εἰς τὴν πρώτην αὐτοῦ θέσιν, καὶ οὐχὶ ὡς κατὰ κόρον ἐρρέθη, ὅπως ἀπαλλάξῃ τὰ κτήματα τοῦ κ. Ἀξελοῦ ἐκ τῆς κατακλύσεως· πρὸς τοῦτο δὲ ἐδαπανήθησαν οὐχὶ ἑκατὸν τεσσαράκοντα χιλιάδες δραχμῶν ἀλλ' οὐδὲ ἑκατόν. Ταῦτα δὲ τὰ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔαρ συντελεσθέντα ἔργα ἐπὶ τοῦ Σπερχειοῦ οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον οὐδὲν ἔπαθον ἐκ τῶν τελευταίων πλημμυρῶν. Εἴς τινα μόνον σημεῖα ἐκ τῶν τομῶν, οὓς ὁ ἔφιππος στρατὸς κατὰ τὸν ἐν τοῖς χωρίοις Ἰμίρμπεη καὶ Κόμμα καταυλισμόν του ἐπήνεγκεν ἐπὶ τῶν προχωμάτων, ὅπως ποτίζῃ τὰ κτήνη του, ὁ ποταμὸς ἐξεχύθη, ἐκ τῶν τομῶν τούτων, ἃς γενομένας οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἰδιοκτῆται ἀπαθῶς ἐθεῶντο κατὰ τὴν πρώτην πλήμμυραν τὸ ὕδωρ τοῦ ποταμοῦ ἐξεχύθη ἀνὰ τὴν πεδιάδα καὶ κατέκλυσεν αὐτήν.

Ὁ διευθυντὴς τῶν Δημοσίων ἔργων κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ ἀνὰ τὴν Φθιώτιδα περιοδείαν, παρετήρησε τὰς τομὰς ταύτας καὶ ἐπέστησε διὰ τοῦ κ. νομάρχου Φθιώτιδος τὴν προσοχὴν τῶν ἐνδιαφερομένων ἰδιοκτητῶν, οἵτινες συμφέρον ἔχουσι νὰ προβλέπωσι καὶ προλαμβάνωσι πᾶσαν ζημίαν ἀπειλοῦσαν τὰ ἴδια αὐτῶν κτήματα.

Ἐπὶ πλέον προσθέτομεν, ὅτι αἱ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἐπιγιγνόμεναι κατακλύσεις προέρχονται εἴτε ἐξ ὑπερχειλήσεως τῶν ὑδάτων, διότι ἡ κοίτη τοῦ ποταμοῦ δὲν χωρεῖ αὐτά, εἴτε ἐκ διαρρήξεως τῆς κοίτης, ὅτε ὅλος ὁ ποταμὸς ἢ μέρος αὐτοῦ ἀλλάσει ροῦν. Μετὰ τὴν πρώτην περίπτωσιν τὰ κτήματα ἀντὶ νὰ βλαβῶσιν ἐκ τῶν ὑπερχειλήσεων ὠφελοῦνται μεγάλως, διότι λιπαίνονται· διὸ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἀφίνει εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας νὰ κανονίσωσι τὰς ὑπερχειλήσεις τοῦ ποταμοῦ, συντρέχον μόνον κατὰ ἓν τρίτον εἰς τὰς ἀπαιτουμένας ἀνάγκας. Κατὰ τὴν δευτέραν ὅμως περίστασιν, ὅταν μάλιστα ὁ ποταμὸς εἶναι πλευστὸς ἢ πλωτὸς τὸ Κράτος ἔχει συμφέρον νὰ περιορίσῃ τὸν ποταμὸν ἐντὸς τῆς κοίτης αὐτοῦ καὶ διὰ τοῦτο ἀναλαμβάνει ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην πρὸς περιστολὴν αὐτοῦ δαπάνην. Τοῦτο ἔπραξε πέρυσι διὰ τὸ παρὰ τὸ Ἰμίρμπεη ρῆγμα, ὅπερ ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι οὐδεμίαν ἔπαθε βλάβην.

Τὰ ἀνωτέρω ἐγράφομεν χάριν τῶν ἐπιθυμούντων νὰ μάθωσι τὴν ἀλήθειαν καὶ οὐχὶ πρὸς ἀναίρεσιν τῶν ἐκ προθέσεως παραμορφούντων τὰ πράγματα καὶ παντὶ σθένει πειρωμένων νὰ ἐπισκοτίσωσιν αὐτά.

Ἀθῆναι τὴν 7 Σεβρίου 1881.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Διευθύνσεως τῶν Δημ. Ἔργων).

ΤΡΑΠΕΖΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΠΙΣΤΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης Βιομηχανικῆς Πίστεως τῆς Ἑλλάδος τὸ Συμβούλιον αὐτῆς, ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 21 Ὀκτωβρίου ε.ε. ἀπεφάσισε νὰ ἐκδοθῇ τῇ 1 Ἰανουαρίου 1882 ἡ δευτέρα σειρὰ Μετοχῶν τῆς Τραπέζης ἐκ πεντήκοντα χιλιάδων, πρὸς δραχμὰς νέας ἑκατὸν κατὰ μετοχήν, πλέον δραχμῶν νέων δέκα ὡς ἀποθεματικὸν κεφάλαιον, νὰ καταβληθῶσι δὲ εἰς δύο δόσεις· ἤτοι δραχμὰς νέας ἑξήκοντα τὴν 1 Ἰανουαρίου 1882 καὶ τὰς ἑτέρας δραχμὰς νέας πεντήκοντα ὁπόταν τὸ Συμβούλιον ὁρίσῃ οὐχὶ δὲ πρὸ τῆς πρώτης τοῦ προσεχοῦς Ἰουλίου 1882.

Κατὰ τὸ ἄνω ἄρθρον τοῦ καταστατικοῦ ἐκ τῶν μετοχῶν αὐτῶν ἀνήκουσιν.

25,000 εἰς τοὺς μετόχους ἤτοι ὁ ἔχων δύο παλαιὰς Μετοχὰς θὰ λάβῃ μίαν νέαν.

12,500 εἰς τοὺς ἱδρυτάς.

12,500 » » διαχειριστὰς καὶ Συμβούλους.

Προσκαλοῦνται ὅθεν οἱ δικαιοῦχοι οὗτοι νὰ δηλώσουν ἐγγράφως ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ σήμερον ἐὰν θέλωσι κάμει χρῆσιν τοῦ δικαιώματός των τούτου, νὰ καταθέσωσι δὲ οἱ κύριοι μέτοχοι τὰς μεταχάς των εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Τραπέζης.

Ἡ πληρωμὴ τῶν δραχμῶν νέων ἑξήκοντα κατὰ μετοχὴν δύναται νὰ παραταθῇ καὶ μέχρι τῆς 31 Ἰανουαρίου 1882 ἐπὶ πληρωμῇ τόκον 8 % ἐτησίως ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκδόσεως τῆς ἐν λόγῳ σειρᾶς.

Διὰ τὴν Τράπεζαν Βιομηχ. Πίστεως τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ Διαχειρισταὶ

Π. ΘΕΟΛΟΓΟΥ Γ. Α. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Ι. Π. ΣΑΓΡΑΝΤΗΣ.

τὸν νὰ σταθῇ. Ἐκράτησε τὸν ἵππον του, πάλιν αἰσθανόμενος κατὰ βάθος ἐλπίδα τινα, ὅτι ἐνεδέχετο νὰ παρουσιασθῇ νέον ἐμπόδιον.

Ἦτο τὸ παιδίον τῆς γραίας, ἔτρεχε δέ, κατόπιν του κράζον. — Αὐθέντη, ἐγὼ εἶμαι ὅπου σοῦ 'προμήθευσα τὸ ἀμάξι.

— Αἴ, καὶ τί θέλεις;

Δὲν μ' ἔδωσες τίποτε διὰ τὸν κόπο μου.

Αὐτός, ὅστις ἔδιδεν εἰς ὅλους, καὶ ἔδιδεν εὐκόλως, ἐθεώρησε ταύτην τὴν ἀπαίτησιν ὡς ὑπερβάλλουσαν, ἀπεχθῆ σχεδόν. — Ἆ! σὺ εἶσαι, παλιόπαιδο; εἶπε· δὲν θὰ λάβῃς τίποτε.

Καὶ μαστίσας τὸν ἵππον του ἐπανέλαβε τὸν δρόμον ἐν τάχει. Εἶχε δαπανήσει πολλὴν ὥραν εἰς Ἑσδίνιον. Ἤθελε νὰ τὴν κερδήσῃ τρέχων ταχύτερον. Ὁ μικρός του ἵππος ἦτον εὔρωστος καὶ ἔσυρεν ὡς δύο, ἀλλ' οἱ δρόμοι ὑπῆρχον κακοί, ἐπειδὴ εἶχε βρέξει φεβρουάριος μὴν καὶ ἔπειτα, τὸ καλαθάμαξον ἦτο σκληρὸν καὶ βαρύ· ἐνταυτῷ δὲ καὶ ἀνήφορος. Ἐχρειάσθησαν σχεδὸν τέσσαρες ὧραι διὰ νὰ μεταβῇ ἀπὸ Ἑσδινίου εἰς Σαιμπόλιον. Πέντε λεύγας, ἐντὸς τεσσάρων ὡρῶν.

Εἰς Σαιμπόλιον, ἐπέζευσεν εἰς τὸ τυχὸν πρῶτον ξενοδοχεῖον, καὶ εἶπε νὰ βάλωσι τὸν ἵππον εἰς τὸν σταῦλον· ὡς δὲ ὑπεσχέθη εἰς τὸν Σκωρλιόν, ἐστάθη πλησίον τοῦ ζώου ἐνόσῳ αὐτὸ ἔτρωγε.

Ἐκεῖ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ τοῦ ξενοδόχου — Θὰ γευματίσῃ ἐδῶ ὁ κύριος; τὸν ἐρωτᾷ.

— Τῷόντι, ἀπεκρίθη· τὸ ἐλησμόνησα· καὶ ἔχω μάλιστα κἄμποσιν ὄρεξιν. Ναί, θέλω νὰ γευματίσω.

Ἠκολούθησε λοιπὸν τὴν ξενοδόχον, γυναῖκα περιχαρῆ, εἰς χαμηλήν τινα αἴθουσαν, ὅπου εὑρίσκοντο τράπεζαι διὰ κηρωτοῦ ὑφάσματος σκεπασμέναι, ἀντὶ τραπεζομανδύλου. — Γλίγωρα, σᾶς παρακαλῶ, τὴν εἶπε, διότι βιάζομαι πάλιν ν' ἀναχωρήσω.

Ἐνῷ ὑπηρέτριά τις χωρικὴ ἡτοίμαζε τὰ τῆς τραπέζης, αὐτὸς παρατηρῶν τὴν ἑτοιμασίαν, — Εἶδες! ἔλεγε καθ' ἑαυτόν. ἰδοὺ τί εἶχα, καὶ ᾐσθανόμην ὡσὰν κάτι νὰ μ' ἔλειπε. Ἀκόμη τίποτε δὲν εἶχα φάγει.

Ἤχθη τὸ φαγητόν. Ἥρπασεν εὐθὺς τὸν ἄρτον, ἐδάγκασε μίαν ἄκραν, ἔπειτα τὸν ἀπέθεσε πάλιν ἤρεμα ἐπὶ τῆς τραπέζης, καὶ πλέον δὲν τὸν ἤγγισεν. Εἰς ἄλλην τράπεζαν. πλησίον τῆς ἰδικῆς του, ἔτρωγέ τις ἁμαξηλάτης. Στρέφεται καὶ λέγει πρὸς αὐτόν — Διατί ἆρά γε νὰ ἦναι τὸ ψωμί των τόσον πικρό;

Ἐπέστρεψεν εἰς τὸν σταῦλον πλησίον τοῦ ἵππου, καὶ μετὰ μίαν ὥραν ἀνεχώρησεν ἐκ Σαιμπολίου κατευθυνόμενος εἰς Τίγκας, πέντε λεύγας ἀπεχούσας ἀπὸ τοῦ Ἀρράσου

Τί δὲ καθ' ὅλον τὸν δρόμον; τί ἐσκέπτετο, ἢ τί ἐποίει; Καθὼς τὸ πρωΐ, οὕτω καὶ τώρα ἔβλεπε διαβαίνοντα τὰ δένδρα, τὰς ἀχυροσκεπεῖς στέγας, τοὺς καλλιεργημένους ἀγρούς, πράγματα ἐπαρκοῦντα ἐνίοτε πρὸς ἀπαλλαγὴν τῆς ψυχῆς ἀπὸ τῶν συλλογισμῶν. Τί μελαγχολικώτερον ἢ τί βυθιώτερον τοῦ νὰ βλέπῃ τις κατὰ πρῶτον καὶ τελευταῖον μυρία ἀντικείμενα! Τί ἐστιν ὁδοιπορεῖν; Γεννᾶσθαι καὶ ἀποθνήσκειν ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν. Τοιαύτη καὶ ἡ τοῦ ἀνθρώπου ὕπαρξις. Ὅλα τὰ ἐν τῇ ζωῇ φεύγουσιν ἐνώπιον ἡμῶν ἀενάως. Ἀλληλοδιάδοχοι σκιαὶ καὶ φαύσεις. Θάμβος, καὶ εὐθὺς κατόπιν ἔκλειψις· βλέπεις, σπεύδεις, τείνεις τὰς χεῖρας νὰ συλλάβῃς τὸ παρερχόμενον· πᾶν τὸ συμβαῖνον, δρόμου καμπή· καὶ αἴφνης εὑρίσκεσαι γεγηρακώς. Αἰσθάνεσαι ὥς τινα τιναγμόν, καὶ ἰδοὺ σκιερὰ τὰ πάντα· διακρίνεις μίαν θύραν σκοτεινήν· ὁ τῆς ζωῆς μέλας οὗτος ἵππος ὅστις σ' ἔσυρεν ἵσταται· καὶ ἰδού τι κεκαλυμμένον καὶ ἄγνωστον ἀποζευγνύει αὐτὸν ἐν τῷ σκότει.

Ἡ ἡμέρα ἔπιπτεν ἤδη, ὅτε τὰ παιδία, ἐξερχόμενα τοῦ χωρικοῦ σχολείου, εἶδον τὸν ὁδοιπόρον εἰσερχόμενον εἰς Τίγκας. Ἀληθῶς, ἦσαν καὶ αἱ ἡμέραι μικραί. Δὲν ἐστάθη ποσῶς εἰς τὸ χωρίον ἐκεῖνο. Ἐξερχόμενος ἐξ αὐτοῦ, παρατηρεῖ τινα ἐργάτην ἐκ τῶν διευθετούντων τοὺς δημοσίους δρόμους, ὅτι ἐγείρας τὴν κεφαλὴν καὶ ἰδὼν τὸν ἵππον του, — Αὐτό, εἶπε, τὸ ζῶο πολὺ κουράσθηκε. . . . .

Τῷόντι, τὸ ταλαίπωρον ζῶον εἶχεν ἀποκάμει. Προεχώρει μὲν πάντοτε, ἀλλὰ βεβαρημένοις βήμασι.

— Διὰ ποῦ; διὰ τὸ Ἄρρασο; ἠρώτησεν ὁ ἐργάτης.

— Ναί.

— Ἆ! ἂν πηγαίνῃς, αὐθεντικό, καθὼς παγαίνεις, δὲν θὰ φθάσῃς ἐνωρίς, βέβαια.

Ἐκράτησεν ὁ ὁδοιπόρος τὸν ἵππον, καὶ ἠρώτησε τὸν ἐργάτην, — Πόσον ἀκόμη ἀπέχει ἀπ' ἐδῶ τὸ Ἄρρασον;

— Ἑπτὰ λεύγαις γεμάταις.

— Πῶς; κατὰ τὴν χάρτα, ἀπέχει μόνον πεντέμισυ λεύγαις.

— Ἡ χάρτα πάγει καλά, εἶπεν ὁ ἐργάτης, μόν' ὁ δρόμος εἶνε χαλασμένος, καὶ τὸν διορθώνουν Ἀκόμη δεκαπέντε λεπτὰ νὰ προχωρήσῃς, θὰ τὸν εὕρῃς κομμένον Ἀμάξι νὰ περάσῃ εἶνε ἀδύνατο. Θὰ χρειασθῇ νὰ πάρῃς ἀριστερά, τὸν δρόμο τοῦ Καρενσύ, νὰ περάσῃς τὸ ποτάμι, καὶ ἀφοῦ φθάσῃς εἰς τὸ Καμπλίνι, νὰ γυρίσῃς δεξιά· εἶνε ὁ δρόμος τοῦ Προφήτου Ἠλία, ὅπου 'πάγει ἴσα πλέον εἰς τὸ Ἄρρασο.

— Ὅμως θὰ νυκτώσῃ, καὶ εἱμπορεῖ ν' ἀποπλανηθῶ.

— Δὲν εἶσαι ἀπ' ἐδῶ, ἐντόπιος;

— Ὄχι.

— Αἴ, ἄκουσε τὸ λοιπό, νὰ σοῦ δώσω, αὐθεντικό, ἂν ἀγαπᾷς, τὴν γνώμη μου. Τὸ ἄλογο βλέπω εἶνε ἀποκαμωμένο· γύρισε εἰς ταῖς Τίγκαις. Ἔχει ἐκεῖ ἕνα καλὸ ξενοδοχεῖο. Περνᾷς ἐκεῖ τὴν νύχτα σου, καὶ αὔριο τὸ πρωῒ πᾷς εἰς τὸ Ἄρρασο μὲ τὸ καλό.

— Ἀλλὰ πρέπει αὐτὴν τὴν νύκτα νὰ εἶμ' ἐκεῖ.

— Τότε, τί νὰ σοῦ εἰπῶ; Τότε, γύρισε πάλιν εἰς τὸ ξενοδοχεῖο ὅπου σ' ὁρίζω, καὶ πάρε ἀκόμη ἕνα ἄλογο. Τὸ παιδὶ ὅπου θὰ ἔλθῃ μὲ τὸ ἄλογο σοῦ γίνεται καὶ ὁδηγός.

Ἤκουσε τὴν συμβουλὴν τοῦ ἐργάτου, ἐπέστρεψεν εἰς τὸ χωρίον καὶ μετὰ ἡμίσειαν ὥραν διέβαινε πάλιν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐκείνου μέρους· τώρα ὅμως ἔτρεχε καλῶς, προσλαβὼν ἕνα γενναῖον ἵππον καὶ ἕνα μικρὸν ἀγωγιάτην, καθήμενον καὶ τοῦτον ἐπὶ τοῦ ὀχήματος καὶ ἡνιοχοῦντα.

Ἐν τοσούτοις παρῆλθεν ὥρα· ἐνύκτωσεν· ὁ δρόμος ἦτον ἄχρεῖος· εἶχε λάκκους ὑπὸ τῶν τροχῶν ἐσκαμμένους, καὶ τὸ καλαθάμαξον ἔκλινεν ὅτε μὲν πρὸς τὰ δεξιά, ὅτε δὲ πρὸς τ' ἀριστερά.

— Νὰ σὲ ἰδῶ, ἔλεγεν εἰς τὸν ἀγωγιάτην· θὰ σοῦ δώσω νὰ πίῃς τὰ διπλάσια.

Εἰς ἕνα τιναγμὸν τῆς ἁμάξης, συνετρίβη τὸ ξύλον πρὸς ὃ προσδέονται τὰ πλάγια τῶν ἵππων λωρία. — Αὐθέντη, εἶπεν ὁ μικρὸς ἀγωγιάτης, ἔσπασεν αὐτὸς ὁ διάβολος, καὶ τώρα δὲν 'ξεύρω πῶς θὰ γίνῃ. Αὐτὸς ὁ δρόμος εἶνε τὴν νύκτα κακός· ἂν ἤθελες νὰ γυρίσωμεν ὀπίσω, εἰς ταῖς Τίγκαις, ἠμπορούσαμεν αὔριο τὸ πρωῒ ἐνωρὶς νὰ εἴμεθα εἰς τὸ Ἄρρασο.

— Δὲν ἔχεις κανένα κομμάτι σχοινὶ κ' ἕνα μαχαῖρι; ἠρώτησεν ὁ ὁδοιπόρος, ἰδὼν τί πρᾶγμα συνετρίβη.

— Ἔχω.

Ἔκοψεν ἔκ τινος δένδρου ἕνα κλάδον, τὸν ἐπελέκησε, καὶ κατεσκεύασε προχείρως ξύλον τι ἱκανὸν ν' ἀντικαταστήσῃ τὸ συντριβέν. Ἐδαπάνησαν δ' ἐν τούτοις ἕτερα εἴκοσι λεπτὰ τῆς ὥρας, ἀλλ' ἐπανέλαβον τὸν δρόμον καλπάζοντες. Ἡ πεδιὰς ἦτο σκοτεινή· πολύς τις ἄνεμος ἔπνεεν ἀπὸ τῆς θαλάσσης. Τὸ ψῦχος τὸν διεπέρα. Δὲν εἶχε φάγει ἀπὸ τῆς χθές. Ἀνεπόλει ἀμυδρῶς τὴν ἄλλην ἐκείνην νυκτερινὴν ὁδοιπορίαν του, εἰς τὴν μεγάλην πεδιάδα τῶν πέριξ τῆς πόλεως Δ..., πρὸ ὀκτὼ ἐτῶν, καὶ τὸν ἐφαίνετο ὅτι ἦτο χθές.

Ἐσήμανεν ὥραν ἀπώτατόν τι κωδωνοστάσιον. Ἐρωτᾷ τὸν μικρὸν ἀγωγιάτην· — Τί ὥρα εἶνε αὐτή;

— Ἑπτὰ ὥραις. αὐθέντη· εἰς ταῖς ὀκτὼ θὰ εἴμεθα εἰς τὸ Ἄρρασο. Μόνο τρεῖς λεῦγαις πλέον μᾶς ἔμειναν

Τὸν ἦλθε τότε κατὰ πρῶτον σκέψις τις, καὶ παράδοξον τὸν ἐφάνη πῶς αὐτὴ δὲν τὸν εἶχεν ἔλθει πρότερον· — ὅτι ὅλοι οἱ κόποι του θὰ ἦσαν ἴσως ἀνωφελεῖς· ὅτι ἠγνόει τοὐλάχιστον κατὰ ποίαν ὥραν ἔμελλε νὰ δικασθῇ ἡ ὑπόθεσις· ὅτι κακῶς ἔπραξε νὰ μὴ πληροφορηθῇ περὶ τούτου. Ἐσκέφθη ἔπειτα, ὅτι συνήθως αἱ συνεδριάσεις τοῦ κακουργιοδικείου ἤρχιζον εἰς τὰς ἐννέα ὥρας τῆς πρωΐας· ὅτι ἡ προκειμένη ὑπόθεσις δὲν ἔμελλε νὰ διαρκέσῃ πολύ· ὅτι περὶ μὲν τῶν κλαπέντων μήλων, δὲν ἀπῃτεῖτο μακρὰ συζήτησις· ἐπήρχετο τὸ περὶ ταὐτότητος ζήτημα· τέσσαρες ἢ πέντε μάρτυρες, ἔμελλον νὰ ἐμφανισθῶσι, καὶ ὀλίγα εἶχον οἱ δικηγόροι νὰ εἴπωσιν· ἑπομένως, ἔμελλε νὰ φθάσῃ ὅταν θὰ ἦσαν ὅλα τετελειωμένα!

Ὁ ἀγωγιάτης ἐμάστιζεν ἐν τούτοις τοὺς ἵππους. Διέβησαν τὸν ποταμόν, καὶ ἀφῆκαν τὸν Προφήτην Ἠλίαν ὀπίσω των. Ἡ νὺξ καθίστατο ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον σκοτεινή.

ΣΤ'.

Η ΟΣΙΑ ΣΕΜΠΛΙΤΙΑ ΕΙΣ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑΝ.

Ἐν τούτῳ τῷ μεταξύ, ἡ Φαντίνα ἦτον ὅλη χαρά. Διῆλθε μίαν νύκτα κακίστην. Βῆχα φοβερόν, πυρετόν, αὔξοντα ὄνειρα. Τὸ πρωΐ, ὅταν ὁ ἰατρὸς τὴν ἐπεσκέφθη, παρελάλει ἡ δύστηνος. Ὁ ἰατρὸς ἐφάνη ἔμφοβος, καὶ παρήγγειλε νὰ τὸν εἰδοποιήσωσιν ἅμα ὡς ἤρχετο ὁ κ. Μαγδαληνής.

Μέχρι μεσημβρίας, ἡ νοσοῦσα ὑπῆρξε κατηφής· ὀλιγίστας προέφερε λέξεις· ἐσχημάτιζε δίπλας εἰς τὴν σινδόνην της, καὶ ἐψιθύριζεν ὡς ὑπολογίζουσα ἀποστάσεις. Οἱ ὀφθαλμοί της ἦσαν βαθεῖς καὶ ἀτενεῖς· ἐφαίνοντο σχεδὸν ἐσβεσμένοι, καὶ ἔπειτα ἐκ διαλειμμάτων ἐξανήπτοντο, καὶ ὡς ἀστέρες ἔλαμπον. Νομίζει τις, ὅταν μαύρη τις ὥρα σημανθῇ, ὅτι τὸ φέγγος τοῦ οὐρανοῦ πληροῖ τοὺς ἐγκαταλειπομένους ὑπὸ τοῦ φέγγους τῆς γῆς. Ὁσάκις ἡ ὁσία Σεμπλιτία τὴν ἠρώτα πῶς εἶχεν, αὐτὴ ἀπεκρίνετο πάντοτε, — Καλά. Δὲν βλέπω πότε νὰ ἰδῶ τὸν κ. Μαγδαληνῆν.

Ὀλίγους μῆνας πρίν, ὅταν ἡ Φαντίνα εἶχεν ἀπολέσει τὴν ἐσχάτην αἰδῶ, τὴν τελευταίαν συστολὴν καὶ χαράν της, ἦτον ἡ σκιὰ ἑαυτῆς· νῦν ἔγινε τὸ φάντασμα ἑαυτῆς· Ἡ σωματικὴ ἀσθένεια συνεπλήρωσε τὸ ἔργον τῆς ἠθικῆς ἀσθενείας. Εἰκοσιπενταέτις μόλις, καὶ τὸ μέτωπόν της ἐπλήσθη ρυτίδων· αἱ παρειαί της κατέπεσον, οἱ ρώθωνες ἐλεπτύνθησαν, οἱ ὀδόντες ἀνεσκάφησαν, ἡ ὄψις ἐμαράνθη, ὁ τράχηλος κατέστη ὀστεώδης, αἱ κλεῖδες τοῦ λαιμοῦ ἐξεχώσθησαν, τὰ μέλη κατέστησαν πλαδαρά, ἡ ἐπιδερμὶς ὑποπέλιος, ἡ ξανθή της κόμη σχεδὸν λευκή. Φεῦ! ἡ νόσος φέρει παράχρημα τὸ γῆρας!..

Ὁ κ. Μαγδαληνὴς ἤρχετο συνήθως καὶ ἔβλεπε τὴν ἀσθενῆ περὶ ὥραν τρίτην μετὰ μεσημβρίαν. Ἡ ἀκρίβεια ἐδήλου ἀγαθότητα, καὶ ὑπῆρχε λοιπὸν ἀκριβής. Περὶ ὥραν δύο καὶ ἡμίσειαν, ἡ Φαντίνα ἤρξατο ν' ἀνησυχῇ. Ἐντὸς εἴκοσι λεπτῶν, δεκάκις ἴσως ἠρώτησε τὴν καλογραῖαν, — Τί ὥρα νὰ ἦναι;

Ἐσημάνθη ὥρα τρίτη. Εἰς τὸ τρίτον κροῦσμα ἀνεκάθησεν ἡ Φαντίνα εἰς τὴν κλίνην της, ἐνῷ συνήθως μόλις ἠδύνατο μόνη ν' ἀλλάξῃ θέσιν· συνῆψεν ἀμφοτέρας τὰς λειποσάρκους καὶ κιτρίνας χεῖράς της ὡς σπασμωδικῶς, καὶ ἔβαλεν ἐκ βάθους ψυχῆς στεναγμόν τινα ὡς εἰ ἀφῃρέθη μέγα βάρος ἀπὸ τοῦ στήθους της. Οὐδεὶς εἶχεν εἰσέλθει· ἡ θύρα δὲν ἠνοίχθη παντελῶς. Ἐπὶ δεκαπέντε λεπτὰ θὰ ἔμεινε τοιουτοτρόπως, τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὴν θύραν προσηλωμένους ἔχουσα, ἀκίνητος καὶ ὡς κρατοῦσα τὴν ἀναπνοήν της. Ἡ καλογραῖα δὲν ἐτόλμα τι νὰ τὴν εἴπῃ. Ἡ ἐκκλησία ἐσήμανεν ὥρας τρεῖς καὶ τέταρτον. Ἡ Φαντίνα ἔπεσε πάλιν ἐπὶ τοῦ προσκεφαλαίου της. Δὲν εἶπε λέξιν, ἀλλ' ἤρξατο ἐκ νέου νὰ κατεργάζεται δίπλας εἰς τὴν σινδόνην της.

Παρῆλθεν ἡμίσεια ὥρα, ἔπειτα ὥρα μία· οὐδεὶς ἐφαίνετο· ὁσάκις τὸ ὡρολόγιον ἐσήμαινεν, ἡ Φαντίνα ἀνέτεινε τὴν κεφαλὴν καὶ παρετήρει πρὸς τὴν θύραν, ἔπειτα πάλιν ἔπιπτε. Ἐφαίνετο μὲν ὁ στοχασμός της προδήλως, ἀλλ' οὔτε ὄνομά τι προέφερεν, οὔτε ἐμεμψιμοίρει ἀδημονοῦσα. Ἔβηχε μόνον, βῆχά τινα πένθιμον. Ἐνόμιζες ὅτι σκιά τις κατέβαινεν ἐπ' αὐτῆς. Ἦτον ἡ ὄψις της πελιδνή· τὰ χείλη κυανᾶ· ἐμειδία δ' ἐνίοτε.

Ἐσήμανεν ὥρα πέμπτη. Τότε τὴν ἤκουσεν ἡ καλογραῖα λέγουσαν ἡσύχως, διὰ φωνῆς μόλις ἀκουστῆς, — Ἐγὼ ἕως αὔριον τελειώνω· ἄδικα κάμνει νὰ μὴν ἔρχεται σήμερα!

Ἀλλὰ καὶ ἡ ὁσία Σεμπλιτία ἠπόρει διὰ τὴν βραδύτητα τοῦ κ. Μαγδαληνῆ.

Ἡ Φαντίνα, ἐν τούτοις, ἔβλεπε τῆς κλίνης της τὸν οὐρανόν, ὡς προσπαθοῦσα ν' ἀνακαλέσῃ τι εἰς τὴν μνήμην της. Αἴφνης ἀκούεται ᾄδουσα ἀσθενεστάτῃ φωνῇ. Ἡ καλογραῖα δίδει ἀκρόασιν, καὶ ἰδοὺ τί ἔμελπεν ἡ Φαντίνα.

. . . .